

KIVETÍTÉS

Az állatorvostan és zoológus hallgatók lapja
VII. évf. II. szám - 2003. szeptember-október

INGYENES

KOLLÉGIUMI MELLÉKLETTEL!

INGYENES

Tartalom

Itthon egy ösztöndíjas	
<i>Beszélgetés Dr Horváth Tamással</i>	4
Te elaltatnád?	
<i>Gondolatok az állatvédelmi törvény kapcsán</i>	5
Interjú az új HÖK elnökkel	
<i>Csak röviden...</i>	6
Gólya-gólya-gilice, mitől...	
<i>Legfőbb társadalmi eseményünkről</i>	7
Szoboravatás	
	8
Sportrovat	
<i>Benne interjú egy rúdugrólánnyal</i>	9
Humor	
<i>Változatos megnyilvánulásban</i>	11
Szállás	
<i>A kiVETítés kollégiumi melléklete</i>	13
A kétéltűek világa	
<i>Egy elgondolkodtató alkotás</i>	17
Tablófotó	
<i>Az egyetlen írásos utalás, hogy a tabló 2003-as!</i>	19

A Szerkesztőség a megjelent cikkek tartalmával és szellemiségével nem minden esetben ért egyet, azokért felelősséget nem vállal.

KÖSZÖNJÜK PROF. DR. VÖRÖS KÁROLY, DR. SZALAY FERENC, AZ ANATÓMIAI ÉS SZÖVETTANI TANSZÉK, A DÉKÁNI HIVATAL, A KOLLÉGIUM, A KÖNYVTÁR, A NORMATÍV KUTATÁSI BIZOTTSÁG, A SEMMELWEIS EGYETEM MEDIKUS C. LAPJA, ÉS A TANULMÁNYI OSZTÁLY ÖNZETLEN SEGÍTSÉGÉT!

kiVETítés

A SZENT ISTVÁN EGYETEM
ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KARÁNAK
HALLGATÓI LAPJA

Megjelenik 500 példányban.

e-mail: kivetites@freemail.hu

Felelős kiadó:
Nemes Gábor, SZIE ÁOTK HÖK Elnök

Főszerkesztő:

Mark Hedberg

Főszerkesztő Emeritus:

Rév László Zoltán

Címlap:

Gosztola Edit

Tördelés, design:

Mark Hedberg

Márkus Bálint

Szerkesztők:

Kosnás Attila

Márkus Bálint

Munkatársak:

Hauberger Péter

Kókány Zsófia

Menyhért Zsuzsa

Schneider Zita

Fénykép:

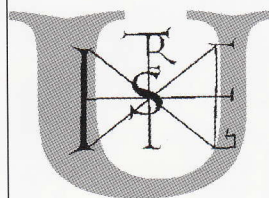
Hedberg Márk

Márkus Bálint

Nyomdai munkák:

mondAt Nyomdaipari és Szolgáltató KFT

KIADJA AZ IAMS

Ismét magyar siker!

Igen, ismét megmutattuk a világnak, hogy a magyar állatorvostan-hallgatók a legjobbak. Ugyanis az Iams Europe Co. által rendezett Best of Class in Nutrition elnevezésű versenyt újfent magyar hallgató nyerte meg: Tóth Balázs (nem a tavalyi... :-).

Az alsóbb évesek kedvéért pár szóban összefoglalom, hogy mi is ez:

Nos, a Best of Class in Nutrition verseny a takarmányozástant hallgató diákoknak szól, célja, hogy a világ minden részéről összegyűjtsék a kutya és macska takarmányozás területén leginkább otthonosan mozgó állatorvos-tanoncokat. Az egyetemen belül a takarmányozástanszigorlaton, a társállat dietetika fakultáción és

a humán táplálkozás egyes kérdései című fakultáción nyújtott teljesítmény alapján kerül ki a "magyar bajnok". Ezt követően a világ legjobbjaikat az Iams Eukanuba meghívja egy kellemes városba -idén Madrid volt ez...- és itt mérkőznek meg a világ legjobb "Best of Class"-ai. A több mint 20 induló közül ebben az évben Tóth Balázs bizonyult a legjobbnak. És még valami: az elismerő cím mellett végleg elnyertük a vándorszerleget, amire tudtommal még nem volt példa.

Balázsnak gratulálunk és reméljük, hogy jövőre is magyar győzelmet könyvelhetünk el.

NG

A kiadvány az IAMS támogatásával készült

Itthon egy ösztöndíjas

interjú Dr. Horváth Tamással

Új "oktató" érkezett az Anatómiai És Szövetani Tanszékre! Dr. Horváth Tamás, yale-egyetemi állatorvos, ösztöndíjjal került haza Magyarországra tanítani, és nem régen leült a szerkesztőséggel pár szóra.

-Hol végezte egyetemi tanulmányait, és mikor került ki Amerikába?

-1990-ben fejeztem be gyakorlati tanulmányomat az Állatorvos-tudományi Egyetemen, és ekkor kerültem ki Hajós professzor úr révén a Yale Egyetem Szülészeti klinikájára, mint anatómus doktorandusz. Az államvizsgáimat itthon tettem le, 1992-ben.

-Mivel foglalkozik a Yale-n?

-Elsősorban kutatói tevékenységet végzek, de oktatóit is. Az elsőéves orvostan-hallgatók második szemeszterében az agyi kapcsolatokat oktatjuk. Az orvosi képzés Amerikában eltér az itthonitól. Ott az egyetem nem hatéves, hanem a "college" után egy négy éves iskola, ahol az anatómiát és a neurológiát az első évben hallgatják a diákok.

-Ön elnyerte a Szent-Györgyi Albert ösztöndíjat. Mi alapján ítélik oda ezt?

-Az ösztöndíj létezéséről Sótonyi professzor úrtól értesültem, akivel már régóta együtt dolgozom. A lényege, hogy külföldön hivatásszerűen dolgozó kutatók Magyarországon végezhetnek oktató és kutatómunkát, amit ez, az Oktatásügyi Minisztérium által létrehozott ösztöndíj támogat. Két éve adtunk be egy pályázatot, melynek keretében főként kutatói, és némi oktatói tevékenységet folytatnak itt az állatorvosin. Az ösztöndíj elbírálásakor a fő szempontok a kutatói munka minősége, és a kutató Magyarország iránti érdeklődése voltak.

-Mit fog itt oktatni?

-Azokban a diszciplínákban fogok oktatói tevékenységet végezni, ami az én

szakterületemmel kapcsolatos. Tehát az agyi működések, elsősorban a hipotalamus reprodukciót, illetve az energiaház tartást befolyásoló hatásával kapcsolatos dolgokat fogom oktatni a hallgatóknak, és a PhD hallgatóknak.

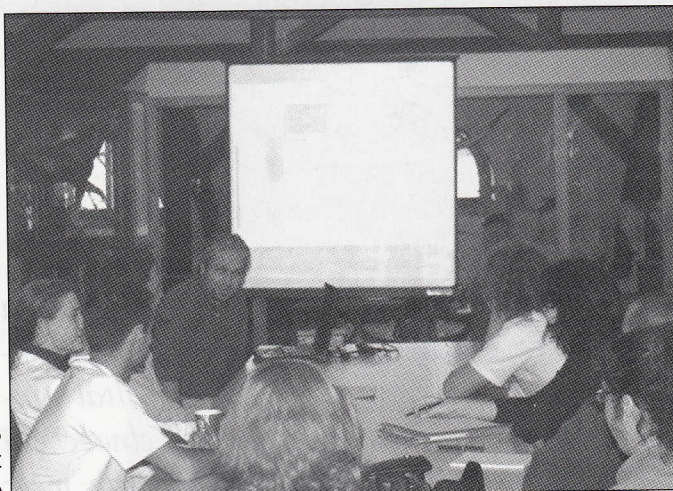
-Ez hosszú távú terv, vagy csak a pályázat erejéig szeretne itthon tevékenykedni?

-Ez hosszú távú terv lenne, mind az oktatásbeli tevékenységem, mind pedig az itteni hallgatók megismertetése a Yale-n folyó kutatásokkal. Az ösztöndíj csak egy évre szól, és így garanciát csak ennyi időre tudunk vállalni ezért, de mindenképpen szeretnénk ezt a kapcsolatot tovább vinni.

-Hallottuk Sótonyi professzor úrtól, hogy Önnek nagyon magas az impact-faktora. Pontosan mennyi, mit jelent ez, és hol jelentek meg közleményei?

-Abban a rendszerben, ahol én dolgozok, az impact-faktorok abszolút értéke sokkal kevésbé lényeges, mint a munkám összessége. Ettől függetlenül az én kutatási területemben elért eredményeket könnyebben lehet publikálni olyan magas impact-faktoros újságokban, mint a Nature, Science, Neuron, és azon vezető szaklapokban, amik a tudományterületünkön jelentősek - azaz az Endocrinology, Journal of Neuroscience, Journal of Comparative Neurology. Egyébként az impact-faktorem körülbelül 400.

Kutatásaim legutóbbi megfigyelései rendkívül jó visszhangot váltottak a nemzetközi sajtóban. Ez részben annak köszönhető, hogy a táplálékfelvétel idegi befolyásolásával foglalkozik, melynek során mai fejlett országok gazdaságát érintő, elhízással kapcsolatos alapvető

mechanizmusokat fedeztünk fel. Másik, szintén kedvező fogadtatásra talált kutatási területünk egy, a Parkinson kór sejthalálhoz vezető mitochondriális folyamatának tisztázása, mely új gyógyszerek fejlesztésére ad lehetőséget.

-Mit üzen a hallgatóknak?

Azon hallgatóknak, és kutatóknak, akik most kezdik kutatói tevékenységüket saját tapasztalatomból azt tudom javasolni, hogy az egyik legfontosabb mérőföldköve annak, hogy az ember sikeres kutatóvá váljék az, hogy a kutatás megkezdésekor, és végzésekor egy rendkívül nyitott szellemű, naiv hozzáállással fogjanak a témájukhoz. Ne kezeljenek minden leírt adatot tényként, mindent kérdőjelezzenek meg, és ha úgy gondolják, hogy egy ötletük nem illik bele éppen az adott elméleti megfontolásba, ettől függetlenül (amennyiben még a témában nem voltak kísérletek), végezzék el a kísérleteiket! Sokkal hatékonyabb ugyanis, ha valaki a kísérlet után dönti el, hogy a feltevése működőképes-e vagy sem, mint pedig az elején "megfilozofálni", hogy miért nem lenne helyes az adott feltevés.

-Gratulálunk az ösztöndíjhoz, és további jó munkát kívánunk!

Hedberg Márk

Te elaltatnád?

Kedves leendő kollégám, szerinted mikor vehető el egy állat élete? Az 1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről így határoz: "11. § Az állat életét elfogadható ok vagy körülmény nélkül kioltani nem szabad. Elfogadható oknak, körülménynek minősül különösen az élelmezési cél, a prém termelése, az állomány szabályozás, a gyógyíthatatlan betegség, sérülés, a fertőzésveszély, a kártevők irtása, a másként el nem hárítható támadás megakadályozása, a tudományos kutatás."

Vagyis megfogalmazza, amikor biztosan megteheted, de határozatlan is egyúttal, mert az itt felsoroltakon kívül, ettől eltérő esetben is elvileg megengedi. Aligha vitatható, hogy a társadalom tagjai közül az állatorvosok a leginkább felkészültek annak megítélésére, hogy az állat életének fonalát indokolt-e elszakítani. Csakhogy nem csak egészségügyi szempontok léteznek, hanem pl.: anyagi, családi és egyéb nehézségek, amelyek gyakran, ha nem éppen általában erősen befolyásolják a döntéshozót. Azt sem nehéz elismerni, hogy az egészségügyi szempontok azonosítása, az elváltozások métekének megítélése, várható alakulásának megjövendölése korántsem objektív, az ebből levont következtetés így aligha lehet az.

A betegellátást végző állatorvosok munkáját a jog ma magánállatorvosi tevékenységnek nevezi, függetlenül attól, magánvállalkozó vagy alkalmazotti munkaviszonyú az illető kolléga (1). A törvény, mint legmagasabb szintű jogszabály, ugye, azt jelenti, hogy minden, az ország területén lévő személyre kötelező érvényű. A szolgáltatásként betegellátó (vizsgáló, kezelő, stb.) állatorvosnak kamarai tagnak kell lennie (2), akinek ezáltal a Magyar Állatorvosi Kamarával kapcsolatosan is vannak kötelezettségei, be kell tartsa annak szabályzatait (3,4,5). Kedvtelésből tartott állat életét tehát jogszerűen csak olyan állatorvos joga-

sult elvenni, csak olyan kerülhet egyáltalán ebbe a nehéz helyzetbe, akire vonatkozik a kamarai irányelvek megtartási kötelezettsége is. Ha tehát az állatok euthanasiájára és exterminációjára kidolgozunk egy szakmai irányelvet, akkor a jövőben az állatorvosoknak azt minden esetben be kell tartaniuk. Tudjuk, hogy ennél sokkal nagyobb jogsértéseket is rendre elkövetnek a társadalom egyes tagjai, és nem csak a fegyveres rablás, de az adócsalás és a közlekedési szabályok megszegése is törvénysértésnek minősül.

Mire való hát egy ilyen irányelv, ha még a törvénysértések egy része is szinte általános jelenség? Segítségül! Ma az állatorvosnak legalábbis kételkedve kell állnia a beteg sorsának elbírálásakor, hiszen, ha kérdőre vonnák (vagy majd esetleg később fogják), gyakran igencsak elbizonytalanítható lenne, vajon tényleg megalapozott döntést hozott-e. Tanulmányaid alapján, vizsgáid tapasztalatából már tudod, hogy a "megalapozott" nem azt jelenti, hogy "talán", "azt hiszem", stb.. A tévova fejkavarás helyettesítésére van neki - és egyszer majd Neked is - szüksége egy útmutatóra, hogy tudja, az adott nehéz helyzetben helyesen jár-e el, mi a teendője.

Tehát még egyszer: Te milyen esetben, milyen feltételekkel tartod helyesnek, ha egy állatorvos egy állat életét szándékosan kioltja? A Magyar Állatorvosi Kamara kíváncsi a véleményedre, kérlek, írásban juttasd el hozzánk, az Egyetem H épületének 3. emeletén az irodánkban beadhatod, de ha úgy jobb postán is küldheted: MÁOK, 1078 Bp., István u. 2.

Budapest, 2003. szeptember 5.

Üdvözlettel:

Dr. Lorászkó Gábor
Magyar Állatorvosi Kamara
Állatvédelmi Bizottság elnöke

(1) 1995. évi XCIV. törvény 3.§ "(2) E törvény alkalmazásában magán-állatorvosi tevékenységnek minősül az állattartó, illetőleg más személy megrendelésére végzett a) állatvizsgálat és kezelés;

b) az állatbetegségek megelőzésére, gyógyítására szolgáló intézkedések megtétele; c) az állat tartásával, gyógyításával és az egyéb állatorvosi tevékenységgel összefüggő szaktanácsadás; d) az állatnak védő- és egyéb oltások beadása; e) az állatból vér-, tej- vagy más minták vétele; f) az elhullott állat vizsgálata; g) az állat gyógykezelésére szolgáló szerek rendelése; h) a vágóhídon kívüli, nem közfogyasztási célú vágásoknál a vágóállat és a hús vizsgálata, ezzel összefüggésben állatorvosi szakvélemény adása."

(2) 28.§ "(1) Magán-állatorvosi tevékenységet az az állatorvos végezheti, aki a) tagja a kamarának, valamint b) rendelkezik a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal. (...) (5) Magán-állatorvosi tevékenységet jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság vagy más szervezet csak akkor folytathat, ha e tevékenységben olyan állatorvost foglalkoztat, aki az (1) bekezdés szerinti feltételeknek megfelel."

(3) 21.§ "(3) A tag kötelezettsége, hogy (...) b) megtartsa a kamara alapszabályában és más szabályzataiban foglaltakat; c) magán-állatorvosi tevékenysége során a szakmai irányelveknek, valamint az állatorvos-etikai szabályzatban foglaltaknak megfelelően járjon el."

(4) 22.§ (1) E törvény alkalmazásában a szakmai irányelvek, valamint az állatorvos-etikai szabályok vétkes megszegése etikai vétségnek minősül.

(5) 32.§ (1) A magán-állatorvos köteles (...) "c) maradéktalanul megtartani az állategészségügyről, valamint az állatorvosi tevékenységről szóló jogszabályokban, szakmai irányelvekben, valamint az állatorvos-etikai szabályzatban foglalt rendelkezéseket, illetőleg azoknak az állattartó részéről történő megsértése esetén tájékoztatni az intézkedésre jogosultat; d) magán-állatorvosi tevékenysége során munkáját a hivatás szabályainak és a tudomány mindenkor eredményeinek hasznosításával, az állatorvos-etikai szabályoknak megfelelően, lelkiismeretesen, legjobb tudása szerint és saját felelősségére ellátni"

Interjú az új HÖK elnökkel

Bezetető

-Hol töltötte a gyerekkorodat, honnan jöttél ide?

-Miskolcra jöttem, és ott is jártam középiskolába a Fráter György Gimnáziumba, nyolcosztályos gimnáziumba.

-Miért választottad az állatorvosi pályát?

-Nyolcadikos lehettem, amikor nyáron elmentem egy hétre a Miskolci Állatkórházba szétnézni, hogy eszik-e vagy isszák ezt a szakmát, és onnantól fogva elkezdtem bejárni. Nagyon jóba lettem az ottani orvosokkal, és immár hetedik éve rendszeresen bejárok. Így hát egészen biztos voltam benne, hogy ezt akarom csinálni, így nem is volt kérdéses, hogy ide fogok felvételizni.

-Miért csaptál fel ezután itt HÖK-ösnek?

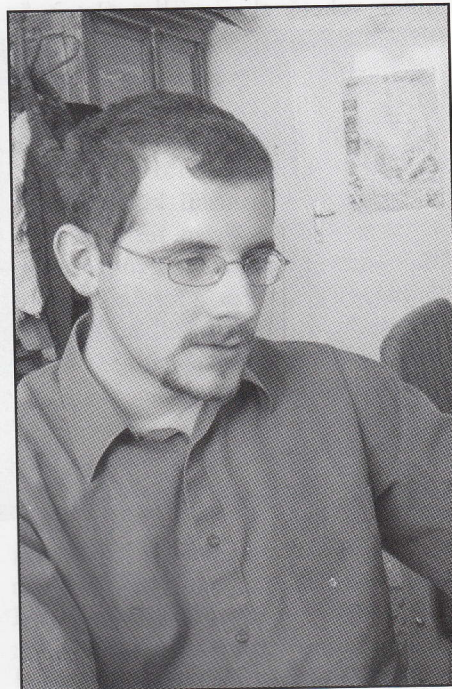
-Sípos Kata rángatott bele ebbe az egész dologba, először mint szenátusi tag, aztán innen egyenes út vezetett oda, hogy kitalálta, legyek az utódja, ezt a Hallgatói Választmány is megszavazta, és ennek a bizalomnak a révén látom el most a posztomat.

-Milyen terveid vannak, mint HÖK elnök?

-Főleg a hallgatók, és a Hallgatói Önkormányzat közötti kommunikáció szeretnék fejleszteni, másrészt a HÖK szerkezetét szeretném megreformálni, demokratizálni, és a feladatokat jobban felosztani konkrét feladatkörök szerint, de ez még csak egy terv.

-Szerinted a SZINÁ mennyire lehet előnyére a hallgatóknak?

-A SZINÁ hatalmas előny lehetne a hallgatóknak, de az a baj, hogy ezen a karon ennek nincs hagyománya, és így a hallgatók nem érzik át ennek a jelentőségét, és a cégek sem látják még ennek a lehetőségeit. A műszaki karokon ennek már nagy hagyományai vannak, és ott a diákok sokat profitálnak belőle. Ennek itt is meg lenne a lehetősége, noha a szakma telítettebb, kevesebb az álláshely, de nagyon sok lehetőség van, ahol állatorvosi diplomával el lehet helyezkedni. Az, hogy valaki nem rendelői munkát végez, vagy nem nagyállattal foglalkozik, az nem jelenti egyből azt is, hogy adminisztratív, irodai tevékenységet kell folytatnia, vagy el kell adnia magát, mint gyógyszerügynök. Rengeteg más területe van ennek a hivatásnak. A hallgatók egyrészt megismerhetik ezeket a lehetőségeket, másrészt a cégek fel tudnák mérni, hogy az esetleges jövőbeli munkavállalóinak milyen az esetleges felkészültsége, hozzáállása. Lehetőség lenne TDK-dolgozatok, szakdolgozatok, PhD munkák közös megírására, a cégek finanszírozásával - volt erre már nem egy példa - és én szeretném ha a külföldi hallgatók is tudnának ebből hasznot húzni, hiszen a nagy cégek nem magyar cégek, hanem multik, és ezeknek a külföldi hallgatók hazájában is vannak kirendeltségeik, ha nem épp a központjuk van ott. A cégektől így is sok pozitív visszajelzést kaptunk, hogy sok külföldi érdeklődött. Szeretném azt, hogy minél több első-, másod-, harmadéves hallgató tájékozódjon a cégek arculatáról, hogy milyen lehetőségeket kínálnak, hogy negyed-, vagy ötödévből konkrét állásajánlatok létrejöhessenek, ahogy erre már volt is

példa, de szeretném ha még több lenne. Megteszünk mindent annak érdekében, hogy a rendezvény színvonala emelkedjen, és hogy a hallgatók minél jobban járjanak.

-Milyen hobbit üzöl?

-Az első a zene, orgonán játszom nyolc éve, és a második kerületi Zeneiskola orgona tanszakán vagyok Baróti István orgonaszakos hallgatója.

-Mit üzensz a hallgatóknak?

-Nem hiszem, hogy túl nagy üzenivalóm lenne. Talán csak annyit, hogy legyenek aktívabbak!

Hedberg Márk

„...legyenek aktívabbak! “

Gólya-gólya-gilice, mitől véres a lábad?

Bizony, szombaton itt állt a bál, volt itt tánc - kinek hajnalhasadtáig, kinek patarepedésig... Mert ugye az alkalomhoz a legszebb cipő illet, amelyről még álmodni sem mert gyerekkorunk cinegemadara! Anyukám előrelátóan figyelmeztetett, vigyek valami kényelmeset is, éjfélre úgyse számít, miben leszek, addigra mindenki iszik majd annyit.:) A mesésen átvarázsolt, díszes termekben koktél- és salátabár, büfé és kávézó várt minket, hogy kárpótoljon minden hiúságunkból fakadó kényelmetlenségért.

Kezdsénekingingtünk gólyamódra, de nem a levegőben, hanem nyitótáncot, s az elismerő "Hogy volt! Hogy volt" - kiáltásokat megelőzendő, megmutattuk még egyszer, hogy is volt :). Cserébe egy kis előadást láthattunk a felsőbbévesektől. Nem tudom, volt-e címe, de kb. a "Szükségem van a testedre avagy Minden kutya a Mennybe megy" témakört merítette ki. Mindenki nevében mondhatom, igazán jól szórakoztunk, s akinek eddig szemernyi kételye is lett volna, az is meggyőződött: jól választott, itt a helye. Ezek után hiába minden gólyaa- vatás, eszünk ágában sincs költöző- madárrá válni, úgy 5 évre szívesen befészkeljük magunkat ide. Kaptunk bort, hogy utolérjük a túlbuzgókat, akik már tíz óra körül gólyaszerűen fél lábon álltak, igaz, hol egyikén - hol másikon, azon is csak azért, hogy hasra ne essenek, ha már ilyen szépen kicsíp- ték magukat... Mert voltak itt álom- szép ruhák, bennük álmos, szép lányok, s akiket hidegen hagytak az egyre bátrabban mosolygó, szélesszájú békakisakok. Mások, ha már egész délután tollászokdaktak, igyekeztek kamatoztatni nászruhájuk pompáját a dürrögő fajdkakasok előtt. Mert nem csak a gólyák bálja volt ez, akadt itt madár bőven: lúdtalpas bájgúnárok, koktéloktól szédült tyúkok, foglyul ejtett fogolykakas, szóval mindenféle baromfi. Ha előbb nem is, a kacsatánc végére a természet rendje szerint

GÓLYABÁL
BUDAPEST, VII. BETHLEN GÁBOR TÉR 24.
2003. október 18.

PROGRAM

AULA
19:00 KAPUNYITÁS
20:00 MEGNYITÓ NYITÓTÁNC GÓLYAAVATÁS
21:30 - 01:00 ZENEL A HEVESI HAPPY BAND
01:00 - 04:00 ZENEL A PARTYCSÓKÁK
SZÍNHETÉKEN: CAPSICHA, BUDAPESTI SZÍNHETÉKEN/ÖTTES, ÉJFÉLI KÉRDÉS, BÉKAKISAK - BÉKAKISÁK VÁLASZTÁS, TOMBOLA

TORNATEREM
21:30 - 24:00 DJ RISE
24:00 - 04:00 DJ PALOTAI

ÉTTEREM
21:00 - 01:00 BÁRZENE

RENDEZŐK: MÁRK JÓZSEF KÖLLÉGIUM (MOGYORÓDI ÚT 59-63.)
ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI KAR (ISTVÁN UTCA 2.)

JEGYÁR: ELŐVÉTELLEN 1200 Ft. / INFORMÁCIÓ: 06 20-372-66-46
HELYSZÍNEN 1500 Ft. / 06 30-281-48-25

MEGJELENÉS AZ ALKALOMHOZ ILLŐ ÖLTÖZETBEN.

SZENT ISTVÁN EGYETEM ÁLLATORVOS-TUDOMÁNYI KAR

Sponsors: Dreher, Alpha-Vet, Eukanuba, Pfizer, IAMS, Mezo Gazda Kiadó, ATEV, Intervet, Europharma, Merial, Tesi, Koli, Gas, Budapest, SNICKERS, BOMBÁ, VPharmvet, Vezér Állatgészségügyi Centrum Kft.

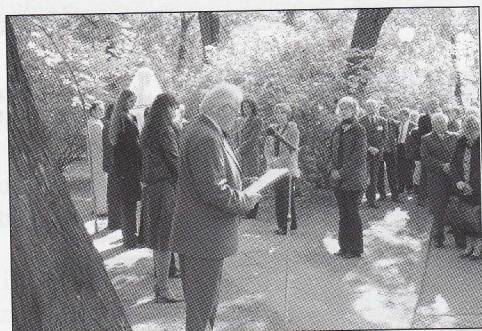
felütötte a fejét egy-két róka is. Nem volt hát igazi tollas-bál, bár néhány híres éjszakai bagoly elszenderült táncpartnerre várva. Fiúk, vegyétek ezt bátran kritikának, hiszen jó zenében nem volt hiány, a PartyCsókák nagyszerű hangulatot biztosított, és állítólag a diszkót is jól adták a tornateremben. Én oda csak egy röpké tánc erejéig ugrottam be, úgy gondoltam, ezt a stílust lesz alkalmam pótolni csütörtök esténként az Equus klubban. Ha már itt tartunk, bevallom, hogy jólesett volna a lelkemnek, ha néhány percnyi klasszikus bál is fűszerezi az estét, amire máshol nem nyílik lehetőség: egy kis keringő az örök eleganciájával és romantikájával, csak hogy picit kizökkentsen a fennhangon hirdetett fiatalságunk egyre modernebb per-

ceiből... Nagyon élveztem viszont a néptánc bemutatót, igazán beleadnak mindent a srácok. Lendületük a közönségeit is magával ragadta - akadt, aki velük ropta a parkett szélén. Ahogy egy jó mesében, itt is akadt (bál)király és (bál)királynő, tündéri tombolamanók, de minek is részletezzem tovább: aki ott volt, tudja, miről van szó, aki meg otthon maradt a gólyafészkében, jövőre talán annak is lekerül a tojásbéja a fenekéről :). S mi lehetne a végső konzekvencia? Remélem, hogy többször nem leszek gólya!!! :)

Menyhért Zsuzsa

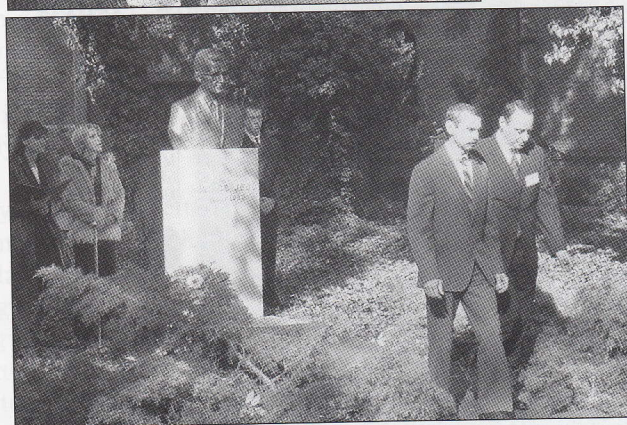

Szoboravatás

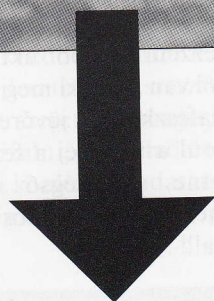

Idén október 17-én két újabb szoborral gazdagodott szoborparkunk: a Kórbonctani és Igazságügyi Állatorvostani Tanszékkal szemben Sályi Gyula professor szobrát, a Gyógyszertani és Toxikológiai Tanszékkal szemben pedig Kovács Jenő professor szobrát avatták fel.

NG

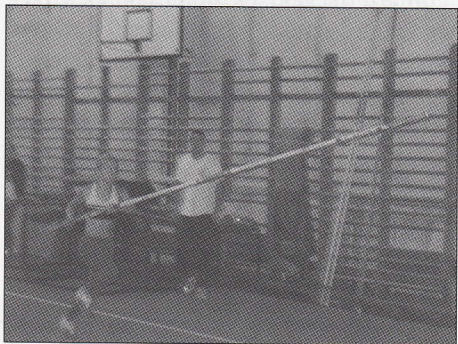
*Ez itt a Te
cikked helye!*

SPORTROVAT

Egy rúdugró lány az egyetemről...

Először vívott, aztán öttusázott, majd maradt a vívásnál és a futásnál, a vívást abbahagyta, december óta pedig rudat ugrik. Ő Szentpáli-Gavallér Katalin III. éves állatorvostan hallgató.

Hogyan is zajlott eddig a te sport pályafutásod?

11 éves koromban kezdtem el vívni. Ez úgy indult, hogy van egy fiú ikertestvérem, aki vívni járt, én pedig az anyukámmal rendszeresen érte mentem. Ekkor nagyon megtetszett és én is elkezdtem. Ezt a sportot kb. nyolc évig űztem, és az utolsó években már hívtak edzők, hogy menjek öttusázni. Így a gimnázium harmadik, negyedik évében öttusáztam, de amikor felvettek ide az egyetemre, akkor már a napi 3-4 edzés kicsit soknak tűnt. Ekkor döntenem kellett, hogy melyik a fontosabb. Abbahagytam az öttusát, de a vívást, valamint a futást is folytattam tovább, mert az nagyon megtetszett, tehát ennél a kettőnél megmaradtam kb. egy évig. Amikor az egyetemen elsős voltam, akkor vívásból a Főiskolások és Egyetemisták Országos Bajnokságán a 2. lettem, valamint az OSC felnőtt csapatával országos bajnokságon a 4. lettünk. De a következő évben már az edzőm elment, a dolgok kicsit rosszabbra fordultak,

nem tetszett annyira a környezet, és akkor a futásra átpártoltam.

Hogy kezdted el a rúdugrást?

Tavaly december körül az egyik edzőtársam ment át rudat ugrani. Már korábban is tetszett, és gondoltam, milyen jó lehet ezt csinálni. Elkísértem és beszéltem az edzővel, aki mondta, hogy nyugodtan jöhetnek. Így elkezdtem a rúdugrást, amit most csinállok, és nagyon szeretem. A vívás az nagyon sokat adott, a mozgáskoordinációban segített, így most 3,20-at ugrok. Télre az a célom, hogy ez 3,50 legyen.

Voltál-e már versenyeken?

Már rögtön beledobtak a nyári versenyszezonba, végül is minden versenyen, amin lehetett elindultam. Kisebb versenyeken nincsen szint, bárki elindulhat. Ezekben kezdtem beleszokni, hogy milyen is egy rúdugróverseny. Sikerült megugrani az egyik versenyen a 3,10-es szintet, ami a felnőtt OB-nak a kvalifikáló szintje, így oda is kijutottam.

Indultam a Főiskolások és Egyetemisták Országos Bajnokságán, itt 5., a felnőtt országos bajnokságon 8., az utánpótlás országos bajnokságon szintén az 5. lettem, valamint legutóbb az Országos Ügyességi Csapatbajnokságon a , Honvéd A csapattal az 1. lettünk.

Mennyit foglalkozol veled hétköznaponként?

5-6 edzés van egy héten. Ez azt jelenti, hogy hétköznap minden nap, és a hétvégén egy, ami általában egy hegyi futás szokott lenni, az nem vesz annyi

időt igénybe. Ezek főleg állóképességjavító foglalkozások. Hétközben pedig a rúdugró edzések, futóedzések, szökdelőedzések vannak. Ez el van osztva a héten, ritkán fordul elő, hogy egymás után két nap csak rudat ugrunk, hanem egy nap ugrás, másnap futás, vagy szökdelés, a következő nap megint ugrás.

Időben mennyit vesz ez igénybe?

Kb. 2 és fél, 3 órát, mert du. 4-re megyek és fél 7, 7-ig biztos, hogy ott vagyok. Valamikor kicsit korábban, valamikor kicsit később jövök el, de átlagban a 3 óra naponta meg szokott lenni.

Melyik egyesületnél vagy?

Budapesti Honvéd.

Az egyetemmel, gyakorlatokkal hogyan lehet összeegyeztetni a rúdugrást?

A gyakorlatokat igyekszem átrakni, hogy ne délután legyenek, egyébként meg nem ütik egymást az edzések és az előadások.

A környezeted, család, barátok hogyan fogadják ezt?

A családban nem ismeretlen ez, mert anyukám szertornázott, apukám kajakkenuzott, edző is volt, az ikertestvérem vívott, a nővérem a kakukktójas a családban, mert ő nem nagyon sportolt semmit versenyszerűen. Örülnek neki, hogy csinálom, bár anyukám szokta mondani, hogy "Nem vagy itthon soha!", meg "Nem vagy-e nagyon fáradt, hogy egyetem, aztán meg edzések?", de amúgy teljesen pozitívan

állnak hozzá. Az évfolyamtársaim, a barátnőim szokták kérdezni, hogy milyen. Azt szokták nagyon sokszor kérdezni, hogy időben mennyit vesz el, és hogy tudok-e mellette tanulni. Végül is nem vesz el olyan sok időt, mert ha nem sportolsz, akkor is hazamész, ebédelsz és biztos, hogy nem ülsz le rögtön tanulni, hanem tévézel, olvasol, vagy akármi mással foglalkozol. Nem megy el több idő, csak egy kicsit máshogy van beosztva.

A vizsgaidőszakban mennyire befolyásolja a tanulásod?

Vizsgaidőszakban nincs meg a heti 5-6 edzés, kb. 3-4 van. Az a gond, hogy a vizsgaidőszak az atlétikában versenyidőszak, ez persze dupla feszültséget jelent. Részben viszont jó, mert a versenyidőszakban nem kell annyit edzeni. De egyébként nagyon szeretem csinálni. Ha már három napot otthon vagyok, és nem mozogtam valamit, nagyon érzem a hiányát.

Mennyire nőies sport, sok fizikai erő kell hozzá?

Elég sok fizikai erő kell hozzá, viszont nagyon sok múlik a rúdon is. Az embernek a saját súlyának megfelelőt kell használnia, ezen belül is ügyességének megfelelő rugalmasságút. Minél erősebb egy rúd, annál nagyobbat lehet vele ugrani, annál magasabbra tud feldobni. Erős rúddal viszont nehezebb ugrani, és több ügyesség kell hozzá. Nagyon összetett technikájú, mindenre kell figyelni, hogy jó ugrás szülessen. Ha a lábad nincs jó helyen, ha a bal kezéd nincsen eléggé kintartva, akkor már sokkal nehezebb. Hosszúságban én most 3,70-es rúddal ugrok. Az is számít, hogy milyen magasan fogod, ez pedig bátorság és jó technika kérdése. És persze minél magasabban fogod annál jobb. Én például már ott tartok, hogy át tudom ugrani a fogásmagasságom. Így ha 10 cm-rel magasabban fogok, akkor azt a fogásmagasságot is valószínűleg át tudom majd ugrani. Csak ugye meg kell tanulni, hogy azt a 10 cm-rel magasabb fogást is rendszeresen be tudjam állítani, fel tudjak vele ugrani.

Milyen hangulatúak az edzések, milyenek az edzők?

Két edzőm van most jelenleg, az egyik a futás részében segít, a másik a rúdugró edzőm. A futóedzőm nagyon jó lelkű, nem az a tipikus edzőtípus, aki mindig ordít. Maximálisan

figyelembe veszi, hogy éppen milyen állapotban vagyunk, hogy fáradt vagyok, vagy csupán rossz kedvem van, bármit meg lehet vele beszélni. A rúdugró edző is ilyen típusú, de ő azért tud egy picit keményebb lenni. Ha például nem megy az edzés, és kezdek elszomorodni, akkor egy kicsit ránk szól, hogy jobban figyeljünk. De azért mind a kettő figyelembe veszi, hogy suliba járunk, vannak ott is kötelezettségek, és nemcsak az edzés van. Így jó a hangulat, szeretem a társaságot is. Van olyan edzés, amit végi-gröhögünk, és nem is tudunk rendszeresen edzeni. Edzés után beszélgetünk, viccelődünk. És sokszor a hétvégét, a szabadidőnket is együtt töltjük.

A jövőképedbe hogyan illeszkedik be a rúdugrás?

Igazából a jövőmet nem, mint rúdugró képzelem el. A fő célom, hogy állatorvoslással foglalkozzak, nem konkrétan sportoló szeretnék lenni, vagy esetleg olimpiai bajnok - persze jó lenne - de ahhoz sokkal elhivatotabbnak kéne lennem. Én úgy a magam szintjén legyek jó, inkább azért csinálom, mert nagyon szeretem. Persze letör, hogyha egy versenyen rossz vagyok, és nagyon boldog vagyok, ha jól sikerül, de a fő dolog az egyetem. Amennyi kitelik tőlem ilyen körülmények között, abból minél többet szeretnék kihozni.

Hauberger Péter

H Í R

2003. december 10-én, szerdán a gödöllői Egyetemi Tanácsülésen lezajlott a rektorválasztás. 2004. január 1-től Dr. Molnár József, a gödöllői Gazdaság- és Társadalomtudományi Kar dékánja lesz a SzIE rektora.

NG

Tisztelt Uram!

A baleseti jegyzőkönyv 3. rovatába írott válaszzal ("A baleset oka: átgondolatlan tervezés") kapcsolatos, a részletek iránt érdeklődő levelére válaszul, az alábbi -- remélem kielégítő -- leírást áll módomban közölni.

Kőművesként dolgozom. A baleset napján egyedül dolgoztam egy hatemeletes épület tetején. Amikor munkámat befejeztem, láttam, hogy valamennyi (utólag lemérve mintegy 110 kg-nyi) tégl megmaradt. Úgy döntöttem, hogy a téglákat nem fogom kis részletekben kézben lehordani, hanem a 6. emelet magasságában az épület oldalára szerelt (teherszállításra szolgáló) csigával ereszttem le. A csiga kötelet a földszinten kikötöttem, felmentem a tetőre, a kötél végén levő ládát oldalra húztam és megraktam téglával. Ezután ismét lementem a földszintre, eloldoztam a kötelet és erősen szorítottam, hogy lassan leereszsem a 110 kg-nyi téglát.

A baleseti jegyzőkönyvből megállapíthatta, hogy az én testsúlyom 84 kg. Meglepetésemben -- amelyet az

okozott, hogy hirtelen elemelkedtem a földről -- elveszítettem lélekjelenlétemet és elmulasztottam elengedni a kötelet. Így aztán, nem is kell mondanom, nagy sebességgel emelkedni kezdtem az épület oldala mentén.

Körülbelül a 3. emelet magasságában találok a téglával megrakott ládával, amely jelentős sebességgel tartott lefelé. Ez a magyarázata a koponyatörésnek, kisebb zúzódásoknak és a törött kulccsontnak, amit a baleseti jegyzőkönyvben már leírtam.

Alig lassulva folytattam emelkedésemet, egészen addig, amíg jobbkezem ujjai két ízület melységben megakadtak a 2. bekezdésben említett csigában. Szerencsére ekkorra már visszanyertem lélekjelenlétemet, és a belémhasító fájdalmak ellenére erősen tartottam a kötelet.

Körülbelül ezzel egyidőben a téglával megrakott láda a földre csapódott és az utódés erejétől a láda alja kiszakadt. Ekkor, megszabadulva a téglák súlyától a láda már mindössze 23 kg-ot

nyomott.. Hagy emlékeztessem ismét testsúlyomra (2. bekezdés).

Ahogy bizonyára elképzeli, gyorsan zuhanni kezdtem az épület fala mentén. Körülbelül a 3. emelet magasságában találok a felfelé tartó ládával. Ennek számlájára írható a két törött bokám és néhány fogam, valamint a lábaim és altestem súlyos hasított sérülései.

Szerencse a szerencsétlenségben, hogy a ládával való találkozás annyit fékezett zuhanásomon, hogy amikor végül a téglahalomra estem, mindössze három gerinccsigolyám roppant össze. Azonban ahogy a téglahalom tetején, iszonyú fájdalmak közepette, mozgásképtelenül feküdtem és láttam a felettem hat emelet magasságban himbálódzó ládaroncsot, ismét elveszítettem józan ítelőképességemet és elengedtem a kötelet. Azok a falécek és szálkák tehát, melyeket utólag a tudomból és a gyomromból operáltak ki, tulajdonképpen a rám zuhanó láda maradványai voltak.

Tisztelettel: Malter Elemér, kőműves

Stress Reduction Kit

**Bang
Head
Here**

Directions:

1. Place kit on FIRM surface.
2. Follow directions in circle of kit.
3. Repeat step 2 as necessary, or until unconscious.
4. If unconscious, cease stress reduction activity.

Tudnivalók az első évre, tanári megjegyzésekkel alátámasztva

I.

1. A legfontosabb: az anatómia iránt lelkesedni kell!
"Azt ne mondják, hogy ez nem érdekesebb, mint hogy a nátrium-klorid mit csinál!"
Prof. Dr. Sótonyi Péter
2. Szokni kell az egyetemi órákat.
"Ha belegondolunk, ez viszonylag még logikus is."
Prof. Dr. Vetter János
3. Az órákon aktivitást várnak el.
"Egy kicsit mozgassátok meg a gyrusokat, de ne a bél-, hanem az agygyrusokat!"
Prof. Dr. Sótonyi Péter
4. A színvonatról...
"Azért a rendőr szintjén még nem vagyunk."
Dr. Ózsvári László
5. Minden órán tisztázzuk az alapokat.
"Van egy gyönyörű szép sejtünk egy üde, hamvas, kívánatos sejttaggal."
Dr. Kótai István
6. Az örökzöld törvényszerűségeket tartsuk tiszteletben!
"A baktérium nem alakulhat át negatív sündisznóvá."
Prof. Dr. Fodor László
7. A sok újdonság magyarázatra szorul...
"Ez itt a képen nem vicsorgó rajzfilmfigura, hanem kovaalga."
Prof. Dr. Vetter János
8. De a magyarázat után minden érthető:
"A m. tensor fasciae antebrachii a harisnyacsíptető szerepét tölti be."
Dr. Geric Balázs
9. Sokat segít, ha térben is elképzeljük a dolgokat.
"Az osteocytából felénk is jönnek nyúlványok, meg a kórbonctan felé is."
Dr. Kótai István
10. Azért a művészi érzék is fontos.
"A bronchusfa véleményem szerint még esztétikailag is egy szép élményt nyújtó dolog."
Prof. Dr. Sótonyi Péter

derzi

A világon tízfajta ember létezik!
Aki érti a kettes számrendszert, és aki nem.

S Z Á L L Á S

a KÖZTITÉS kollégiumi melléklete

Bevezető

Sziasztok!

Remélem, vannak olyanok, akiket régi ismerősként üdvözölhetek a Szállás oldalain. Olyanról meg biztosan tudok, akiknek fogalmuk sincs róla, mi is ez a betoldott melléklet a Nagytestvér (KiVE-Títés) oldalai között.

Nos, nekik néhány szó magyarázatképpen. Hajdanában-danában akadt két lelkes, tenni akgró fiúcska (Bálint és jómagam), akik elhatározták, hogy szerkesztenek az egyetemi újság lapjain egy, inkább kollégistáknak szóló kiadványt, ami az itt lakók gondolatait, észrevételeit, jó, vagy éppen rossz véleményét tárja az olvasók elé. A hangsúly a "szerkeszteni" szón van. Ugyanis az volt az eredeti elképzelés, hogy özönleni fognak hozzánk a jobbnál jobb írások, és nekünk nem lesz más dolgunk, mint kiválasztani a legjobbakat, formát adni nekik, és már mehet is a szerkesztőségbe a nagy mű. Mint utóbb kiderült, fölöttébb naív gondolat volt ez részünkről. A Szállás két éves élete alatt mindösszesen kettő (!) írás érkezett hozzánk, természetesen mindkettő meg is jelent. Mit volt mit tenni, nekiláttunk a maradék helyeket mindenféle értelmes dologgal kitölteni: bemutattuk a kínai éttermet (az innensőt), a büfét, hírt adtunk a kollégiumban zajló eseményekről és munkákról. Minden számban felhívtuk a figyelmeteket, hol, hogyan lehet elérni minket, ha esetleg nem ismernétek személyesen. Nos, senki sem jött ebben az ügyben.

Aztán tavaly szeptembertől drasztikus (50%-os) leépítést kellett végrehajtanunk a szerkesztői gárdában. Ugyanis Bálint átvette a KiVE-Títés munkálatainak oroszlánrészét, és így a Szállás nevelgetése rám hárult. Azóta is egyedül trógotok ide, ami óhatatlanul szubjektívvé teszi a megjelenteket, bár igyekeztem megőrizni a tárgyilagosságot, legalábbis a komolyabb témákban. Ha rajtam múlik, júniusig fennmaradnak ezek az oldalak, de hogy utána lesz-e valaki, aki továbbviszi, azt még álmodni sem merem. Viszont, ha akadna olyan bátor vállalkozó, aki esetleg lát fantáziát a dologban, feltétlenül keressen meg, lehetőleg minél előbb!

Attis

Marek József Kollégiumi Napok- o k t ó b e r 1 1 . - 1 2 .

A Szállás most főként egy témával fog foglalkozni, bár ez önmagában megérne egy teljes újságot. Mert olyan történt a Kollégium életében, ami eddig még soha. Megrendezésre kerültek az Őszi Kollégiumi Napok, ami névadónk tiszteletére a Marek József Kollégiumi Napok címet viselte.

Még a tavasszal, a Diákbizottság programjában szerepelt ez a hiánypótló rendezvény, az évenkénti Equus-napok őszi ellenpontjaként, kiegészítéseként. Akkor jó páran ellenezték ezt, és csak Fekete Laci DB-elnökünk, no meg a Diákbizottság lelkes munkájának köszönhető, hogy végül is megrendezésre került. Mert még egy

ilyen, viszonylag kisebb léptékű, családi-asabb esemény is rengeteg munkába, gondba és még több pénzbe kerül (erről Laci mesélhetne a legtöbbet). De hogy megérte, az nem kétséges. Aki itt volt, máig emlegeti ezt a hétvégét, és az előtte megesett, filmforgatás néven futott óriási szintbulikát. A Marek-napok legnagyobb "hozománya" volt, hogy erre az időre még jobban összekovácsolta az egy emeleten lakókat, akik eddig is jó viszonyban voltak egymással.

A dísznóvágás mindenki szerint jól és finomra sikerült, akik ettek a malacok földi maradványaiból, azok nem vonják kétségbe a böllerek nagyszerű munkáját.

Szombat délután az Igazgató úr köszöntője után a Butykos Néptáncsoport produkciójának tapsolhattunk. A szombat esti zenekarok (a Hobby Band és a Partycsóka) fantasztikus hangulatot varázsoltak a többnyire csendes nagyterembe, bár meg kell hagyni, fíhíhetetlen zsúfoltság azért nem alakult ki.

A másnapi sportversenyekre nagy volt az érdeklődés, természetesen újra előkerült (mind a két nap) saját találmányunk, a Roller-ball (Tesco-kocsikban ülők kosárlabdát dobálnak, és kosarakat szereznek, miközben ide-oda tologatják őket, saját és az ellenfél toloí is, bővebben érdeklődj a résztvevőknel). Ezúton is gratulálunk a győzteseknek!

A hétvége csúcspontja természetesen az emeletek versenye volt, óriási, az utolsó pillanatilag kielezett küzdelemmel, felülmúlhatatlan hangulattal, remek feladatokkal, ötletes megoldásokkal. A nagy versenyt végül is a negyedik emelet nyerte meg, de ez semmit sem von le a harmadik és a második érdemeiből, mert ők ugyanúgy győzhettek volna. A Marek-napok méltó zárásaként DJ HOOLIO mindenkit kielégítő zenéjére hajnalig rophatták a táncot azok, akik még bírtak táncolni (én már nem nagyon :-)).

Köszönet Fekete Laci DB-elnökünk emberfeletti munkájának, a DB segítségének, és persze mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult ahhoz, hogy ez a két nap ilyen nagyon-nagyon-nagyszerűre sikeredett!

Most elkezdhetnék fanyalogni, hogy kevesen voltak, külsős meg elvétve, de minek is tenném, hiszen aki itt volt, az jól érezte magát, a többi meg nem számít. Külön pikantéria, hogy az amúgy is kicsi kollégiumban még családiasabb formában zajlott a móka-kacagás, no meg a nem is kicsi "töltikézés".

Hát, ennyi történt október 11-12-én. Remélem, hogy jövőre ugyanitt, ugyanilyen jó Marek-napoknak örülhetünk.

Most már beszéljenek helyettem a képek, talán felidéznek valamennyit abból felülmúlhatatlan hangulatból, amit MI MAGUNKNAK szerezünk!

Attis

Közgyűlés

Idén ősszel is meg lett tartva a Kollégiumi Közgyűlés. Sajnos Solti László dékán úr és Semjén Gábor dékán helyettes úr egyéb elfoglaltságai miatt nem tudtak részt venni a gyűlésen, de azért Fekete Lászlótól, Kiss László igazgató úrtól Kosnás Attila műsorvezetésével így is sok érdekes dolgot tudhattunk meg. Ezeket szeretném most megosztani veled, ha esetleg nem voltál a megjelent 47 hallgató közt.

Először Fekete Laci mondta el a végrehajtott és a tervezett programokat, a költségvetést és a kollégisták lehetőségeit: A Diákbizottság idén a kulturális díjból (1500 Ft/diák/félév), a kollégiumtól és a Testnevelési Tanszéktől a Marek-napok lebonyolítására kapott 50-50 ezer Ft-ból, valamint a gólyatábor megszervezéséből maradt, Roza Eszter által felajánlott 80 ezer Ft-ból gazdálkodott. Az összegyűjtött pénzből a Diákbizottság megszervezte a szeptemberi gólyaavató bulit (40 ezer Ft), a decemberi mikulás bulit (25 ezer Ft), valamint hagyományteremtő szándékkal, első ízben a Marek-napokat (420 ezer Ft), mely a vártnál is nagyobb sikert hozott. 70 ezer Ft-ot költöttünk korcsolya és uszodabérletekre, vásároltunk ping-pong, illetve tollas ütőket, foci- és kosárlabdákat. 40 ezer Ft-tal támogattuk az íjászkлубot (íjak, nyílveszőket és vesszőfogót vettünk), és a nagyterembe a parketta védelmére PVC-t vásároltunk 42 ezer Ft értékben.

A tavaszi közgyűlésen megszavazott fejlesztési költségből felújításra kerültek a tanulók és a nagyterem, megtörtént a radiátor szelepek cseréje és elkészült az udvaron a grillsütő, valamint zajlik a konditerem felújítása is. A konditerem felújítására a Diákbizottság 200 ezer Ft-ot kapott a Testnevelési Tanszéktől, amiből az igazgató úrék áthúzták a kondigépeket. A konditerem új felelősei Telepő Anca (307. szoba) és Szabó Ferenc (Sziszi 306. szoba).

A Klubhelyiségbe ismét visszakerült a darts gép. Ha viszont ismét ingyen használható, akkor megint el fogják vinni. A Klub takarítását a Db fizeti félévente 25 ezer Ft-tal. A Fotószakőr szerdánként működik, sok érdekes előadással, gyakorlati foglalkozással és fotókirándulással, érdeklődni Liptovszky Matyinnál lehet (315. szoba). Az Íjászkлуб a korai sötétedés miatt tavaszig fakultatív módon működik, ha szeretnél íjászodni, keresd meg Barta Tibit, Veres Sándort (309. szoba), vagy Papp Endrét (306. szoba). Tovább folytattuk a videótár bővítését, filmvetítés keddenként van. A Filmklub működéséhez vásároltunk egy hifit, ami 40 ezer Ft-ba került.

Betekintést nyerhettünk a következő évi programba is: A Db a következő fél évben két bulit fog szervezni, valamint a kollégiumi ballagást, támogatja az Equus- napokat, fejleszteni fogja a Fotószakőrt egy diavetítő vásárlásával, meg fog jelenni a Koleszos Kisokos. A 3. és a 4. emeleten a konyha melletti helyiségekből társalgók lesznek kialakítva.

Végezetül a Diákbizottság nevében megköszönte a támogatókat és a rendezvények szervezésében részt vevők önkéntes munkáját.

Ezt követően az igazgató úr kapta meg a szót. Elmondta véleményét a diákbizottság munkájáról, majd felhívta figyelmet egy-két dologra: Nincs megelégedve a folyosóbulik utáni renddel, azaz rendtelenséggel. Megemlítette, hogy tavaly tönkretették a mikrohullámú sütőt, mert fémet tettek bele. A diákok tönkreteszik a mosógépeket, mert nem várják meg, míg az időzáras ajtó kinyílik. A mosás díját sajnos nem tudja csökkenteni, mert egy mosógép kb. 70 ezer Ft, egy szerelés pedig 10 ezer Ft. Jótállást a kollégiumi mosógépekre meg nem adnak. Elmondta, hogy milyen fejlesztések lesznek várhatóak a közeljövőben: A 30 éves épületben komolyabb infrastrukturális fejlesztések nem voltak. Folyamatosan mennek szét, pl. a fűtőcsövek (jelenleg az egyik vendégszobában), öregek a villamos vezetékek, a nagyteremben a rossz szigetelés miatt felázik az új parketta, és megint púposodik. Ki szeretné cseréltetni a WC tartályokat, csapokat, szeretné fejleszteni a fűtést. Az Internet nem lesz gyorsabb ("legfeljebb, mire az elsősök végeznek"), viszont új gépekkel fognak bővülni a géptermegek. Jövő télre ki lesz javítva az ablakok szigetelése, ezzel is csökkenni fog a fűtődíj. 50 db szőnyeget vásárolt a szobákba, amiket igény szerint kérhetnek Marika nénitől, aki aláírás ellenében átadja nektek. Új kosárlabdapallatok lesznek a pályán és jövő tavasszal fel fog venni egy kertészt is. Fejleszteni fogja a tanulókat: a 2. emeleti tanulóba dec. 20-ig 8-10 db felújított, élfóliával ellátott tanulóasztal fog érkezni. Dilemmát jelent még számára, hogy az első emeleten, a stúdió helyén HÖK iroda legyen, vagy tanulószoba.

Felhívta a figyelmet, hogy dec. 27-én csótányirtás lesz, ezért reggel 8-tól este 7-ig senki se tartózkodjon a koliban (még portás sem lesz), és az ágyakat húzzák el a falaktól, rakják el az élelmiszert, és ne maradjon semmi a földön. Végül felkérte a diákokat, hogy dec. 18-ig fizessék be a kollégiumi díjakat és mutassák be a portán.

A továbbiakban volt még egy-két felszólalás, pl. a mosógépek használati díjáról, végül pedig egyéb kérdés hiányában Attis bezárta a gyűlést.

Hauberger Péter

székhely: 1052 Budapest, Városliget 1. sz. épület
tel: +36 1 466 1111
fax: +36 1 466 1112
e-mail: info@kollégium.hu
www.kollégium.hu

A Kételtűek világa

A történelem előtti időkben, akkor, amikor még emlősök, madarak, hüllők nem léteztek, a kételtűek képviselték az evolúció csúcsát, ők uralták a Földet. Akárcsak ma az emberek, ők is beszélgettek és játszottak; terveik és vágyaik voltak. De ahogy az évmilliók haladtak előre, és ők egyre lejjebb csúsztak az evolúciós ranglétrán, úgy felejtették el azt a tudást, ami addig a legfelsőbb lényé emelte őket.

Akkoriban a bolygón még nem volt összefüggő szárazföld, csak a mai, magasabb hegyek felsőbb régiói képeztek kisebb szigeteket az összefüggő ósocéánban. Az egyik ilyen szigeten a békák és a varangyok együttesen képviselték a legfejlettebb osztályt. Ekkortájt még nem volt köztük lényeges különbség, szaporodni is tudtak egymás közt, de ez ritkán történt meg, mivel életmódjuk nagyon különbözött egymásétól. A békák a tiszta vízű, mély, nagy tavakat kedvelték, melyek hemzsegték a haltól és a szúnyogtól. A varangyok ellenben sekély, nádasokkal szegélyezett mocsaras tavakban éltek, algákkal, nádi ízeltlábúakkal táplálkoztak.

Mindkét típusú tóból volt bőven a hegy közepén lévő hatalmas fennsík. Ettől a fennsíktól eltekintve azonban a hegy csupa meredek volt, csupa szikla és szakadék - mindmegannyi halálos csapda az öklömnyi állatoknak. De hiába volt a magaslati légkör, a hideg és járhatatlan terep, a sziget apró, nyálkásbőrű lakóinak csak egy vágya volt: minél magasabbra jutni a hegyen! Mivel az út veszélyes volt és vajmi kevés reménnyel kecsegtetett, előbb vagy utóbb egy Hang, a Természet Hangja, annak is a legősibb parancsa: "élj túl és szaporodj!" - megállította és párkeresésre készítette a felfelé törekvőket. Aki magasabbra jutott, nem csak erősebb párt találhatott, hanem jobban bízhatott abban is, hogy a milliányi patak egyikébe letett ikrái a hegy lábánál lévő Nagy Tóba és nem pedig a rendszeresen kiszáradó, eltűnedező holtágak egyikébe jutnak.

A Nagy Tóban az ebihalakat már csak egy cél fűtötte: feljutni, bármi áron! Ehhez azonban először el kellett érniük a Fennsíkot, hogy az ott lévő tavakban megerősödjének, átalakuljanak és elindulhassanak a felfelé vezető ösvényeken. A tavak mindegyikéhez vezetett egy-egy zúgó - sziklás, sebes folyású mind. Nagy

akarát és jó kondíció kellett ahhoz, hogy feljussanak rajta, mégis akadt, nem is egy, aki nem pihent meg miután felért, nem kezdetett el a mászásra készülni, hanem visszatért a Nagy Tóba és új zúgót, új tavat keresett. Az ilyen merész egyedek többségének nem tetszett a tó, ahová kerültek, mások csak kíváncsiak voltak, de akadt, akit az álmai hajtottak tovább. Az egyik ilyen ebihal például mindenáron a Csodák Tavába szeretett volna feljutni. Nem tudta miért pont oda, de vonzotta az a hely. Talán a neve fogta meg, talán valami egészen más, de biztos volt abban, hogy ha sikerülne feljutnia oda, semmi sem állíthatná meg abban, hogy valami igazán nagyot alkosson. Még a főcsúcsra is képesnek érezte magát, feltéve, hogy a Csodák Tavától indul. De az oda vezető zúgó az átlagosnál sokkal sziklásabb, meredekebb volt, hiába próbálkozott többször is, nem bírt vele. Végül felkínlódta magát a Sima Felszínű Tóhoz, mely ugyan nem vonzotta, de legalább elérhető volt. Még az oda vezető úton elhatározta, hogy visszatér és újra megpróbálja elérni a Csodák Tavát. Tudta, hogy ehhez a lehető legjobban meg kell őrizni ebihal jellegzetességeit, nem szabad túl sok időt töltenie a szárazföldön, különben soha nem tud felúszni a köves patakban.

A Hang barátságosan köszöntötte amint beúszott a Sima Felszínű Tó öblébe. Mélyvízű, széles tóba jutott, kicsi, ezüstös színű halak rebentek szét amerre úszott, a felszínen pedig kövér szúnyoglárvák lebogtak tucatszám. Ő még nem tudhatta, de a tó környékén békák éltek. Hamarosan találkozott is egy nagyobb csoporttal, akik rögtön körülvették, jó tanácsokkal látták el. Szinte kirángatták a partra, megmutatták neki a közös helyeket - a tavat tápláló számtalan kis patak torkolatánál fürdőző, szórakozó társaságokat látott. Nemigen foglalkoztak a hancúrozáson kívül mással, nem érdekelte őket túlságosan a Hegy, és ha a mászás szóba is került, általában az volt a vélemény, hogy a Hang előbb vagy utóbb úgyis felküldi őket, addig meg inkább igyekezzenek jól érezni magukat.

Az újonnan jöttet hamarosan elneveztek Vizes Békának, mivel eleinte az istennek se akart kijönni a vízből. De nem bírta sokáig, a társaság és a jó hangulat hamarosan kicsalta a szárazföldre és a kis csapat elfogadott tagja lett. De amikor a

többiek könnyed, jókedvű beszélgetését hallgatta a Hegyről elszorult a szíve. Ismét érezte magában a noszogató hangot:

"Eridj innét" - mondta a Hang - "A látszat csal, Te nem ide tartozol - innen nem sikerülhet a Csúcs!" Mint éjjeli lepkéket a lámpa fénye úgy vonzotta az ismeretlen. Nekiindult hát ismét. Nem búcsúzott el senkitől, csak elindult, amikor úgy érezte már elég erős és fitt. Könnyedén csurgott le a Nagy Tóba, majd megkereste a Csodák Tavának zúgóját és nekivágott. Szinte ugrált a köveken, táncolt a folyóban. Gyorsan jutott el ahhoz a széles, beláthatatlanul hosszú sziklafolyáshoz, ameddig korábban is mindig elért, és ami mögött a tavat sejtette. Tudta, hogy ez az utolsó erőpróba. De hiába volt erősebb, mint bármikor, a sodrás még erősebbnek bizonyult, és hamarosan ismét a Nagy Tóban találta magát. Fáradtabban, elkeseredettebben, elcsigázottabban mint bármikor. Arra is alig maradt ereje, hogy visszatérjen a Sima Felszínű Tóba. Barátai már aggódva várták, megdorgálták egy kicsit, de inkább örültek, hogy épkezésként visszatért. A Vizes Béka boldog volt, hogy ott lehet, a szíve marasztalta is - de a Hang minden eddiginél erősebben húzta a Csodák Tava felé. Végül - természetesen - a Hang győzött. Nekiindult hát még egyszer. Néhány barátja elkísérte amíg lehetett, de hamarosan ismét egyedül maradt. Ezúttal vigyázott. Óvatosan takarékoskodott energiáival és csak lassan haladt előre. Úgy érezte a távolság soha nem volt nagyobb, de rendületlenül úszott a cél felé. A sziklafolyás már várta, de ezúttal nem ijedt meg tőle. Sokkal hosszabbnak bizonyult, mint gondolta, és még a felénél se járt, amikor előntötte a győzelem érzése. Elfojtotta, nem hitte el, hogy sikerülhet, amíg el nem érte az utolsó kanyart. Ekkor hirtelen kitért a látóköre és megszólalt a Hang: köszöntötte a Csodák Tavánál.

Életében ilyen boldog még nem volt. Kimászott a partra és gyönyörködni kezdett új otthonában. Más volt, mint amit várt, más, mint amihez szokva volt, de azért tetszett neki. Sekély vízű, kicsi tó partján ült, melyet széles, sűrű, mocsaras nádas vett körül. Csak a közepén volt egy kis szabad víztükör, de azon se csillogott a napfény - százéves tölgyfák hajoltak a tó fölé, elállva a Nap útját. Az iszapos vízben

alig volt hal vagy szúnyog, viszont rengeteg alga és egyéb vízinövény termett a nádasban.

A Csodák Tava körül varangyok éltek.

Ez utóbbi nem tűnt fel a Vizes Békának, nem is tudott a két fajról, egyszerűen csak élvezte, hogy itt van. Az első, eufóriában töltött hetek után aztán észre vett néhány furcsaságot, és ezek csak eleinte nem zavarták. Idegesítette például az, hogy a Hangról társai nem úgy beszéltek, mint barátai a Sima Felszínű Tónál. Míg ott tisztelettel és szeretettel emlegették, mint egy régi barátot, itt sokkal inkább egy félelmetes istenként kezelték, amit a Vizes Béka nemigen értett. Mint ahogy azt sem, hogy társaival miért csak a Hegyről tudott beszélgetni.

"Te merről kezdesz?" "Melyik oldalon mászol?" "Szerinted meddig lehet feljutni?" És hasonlók. Semmi szórakozás, semmi önfejlesztés, semmi, aminek nem volt köze a Hegyhez. Neki ez hiányzott, vérbeli béka volt, és nem találta a helyét a varangyok között. Talán ha nem keveredik útja elején békák közé, soha nem tűnik ki a varangyok közül se. De a Vizes Béka ismerte már a tiszta víz szépségét, a friss hal ízét és szerette a napsütés melengető érzését a hátán. Így hát egyedül érezte magát, idegennek ott, ahol az otthonát tudta. Kereste a különbség okát, és a vizet tette felelőssé mindenért. Talán ha szebb, ha tisztább lenne, több hallal, akkor kevesebb gondot jelentene a táplálék, több idő maradna másra. De miért nem tiszta a víz? Kereste a tavat tápláló patakot, hátha az hoz piszkos vizet.

Amint megtalálta, meglelte a baj forrását is. Kristálytisza vizet hozott ugyan a patak, de torkolatát sziklák, vízbe esett fatörzsek zárták el. Ugyanakkor örömmel nyugtázta, hogy még sincs egyedül. Mintegy féltucatnyi kétéltű dolgozott a torkolat felszabadításán. Siettek, tudták, hogy nincs sok idejük, mert a Hang bármikor elszólíthatja őket a Hegy felé. A töltésen dolgozók észrevették, felhívták magukhoz, bemutatkoztak, majd lelkesen megmutatták neki munkájuk gyümölcsét: a torkolatnál egy alig néhány tenyérszerű területen tisztán csillogott a víz, rendben tartott környékén megszűnt a mocsár, és néhány lárvá is ringatózott a felszínen.

A Vizes Béka lelkesen esett neki a munkának. Végre otthon érezte magát a társaságban, bár nagyon zavarta, hogy egy hatalmas tó helyett csak néhány foltnyi tiszta vízre terjed ki a birodalma. Az pedig különösen zavarta, hogy a Tó környékén élő többi társa rá se hederített

a munkájukra és szemmel láthatóan nem értették, miért szenvednek ők annyit a pataknál. A munkarend is szokatlan volt. Ő azt tartotta volna a legeszeszerűbbek, ha csatárláncba állnak, itt azonban az volt a rendszer, hogy mindenki egyedül vagy legfeljebb két-három fős csoportokban dolgozik. Kerestek egy-egy, gyengének tűnő pontot a gáton és megpróbálták lebontani. Nemigen maradt idejük segíteni egymásnak, igaz nem is engedték volna, hogy más beleszóljon az ő szakaszukkal kapcsolatos tennivalókba. A Vizes Béka hamarosan ijedten vette észre, hogy ő is tigrisként védi a saját szakaszát és még csak meg se próbálja segíteni a többiek munkáját.

És hiába próbálta bevonni a környéken élő társait, többnyire a fülük botját se mozgatták. Ha egyik-másik ideig-óraig lelkesnek is tűnt, hamarosan akkor is faképnél hagyta. Néhány hónap múlva már nemcsak egyedül, de lelkesedés nélkül végezte a dolgát, a halvány remény és a pusztá kötelességtudat által hajtva. Néha úgy tűnt, elértek valamit, mert a sok eső felhígította a mocsarat, és ők lelkesen konstatálták a sikert. De ha beköszöntött az aszály, csöppnyire zsugorodott a tiszta vízfelület és vele a remény is. A Vizes Béka ilyenkor szótlanul és konokul dolgozott tovább - nem gondolt se a Hegyre, se másra, még a Sima Felszínű Tavát is törölni igyekezett a gondolatai közül. Akármilyen jól érezte ott magát annak idején, nem vágyott vissza oda, soha nem érezte az otthonának. De kíváncsi lett volna, mi van a barátaival. Időnként még eszébe jutott az ott töltött idő, és az ott maradtak.

Egy alkalommal egyik legkedvesebb barátjának arcát próbálta maga elé idézni. Megpróbálta lelki szemeivel újra látni a bőrét, a szemét, a száját, a foltjait.

"Eh, hát hova gondolok, neki nem is voltak foltjai!" - mosolygott magában. - "Dehogynem voltak" - javította ki saját magát - "hiszen itt is van mindenkinek! Biztos volt neki is, csak rég látta... Na jó, azért mindenkinek itt sincs" - fűzte tovább a gondolatot - "annak a nagydarab srácnak, aki csak nemrég érkezett a torkolat déli szakaszára, például nincs. Meg a haverjának, a kis stöpszli hosszú karmúnak sincs. És az a csinos leánybéka, aki már olyan lelkesen és olyan régóta küzd egy mozdíthatatlan, mázsányi sziklatömbbel? Bizony neki sincs. Nade az a vékony, magas srác, akivel a minap két órát vitatkozott a tiszta víz előnyeinek kérdéséről? Neki biztos van. Meg annak a molett lánynak is, aki egész nap távcsővel

figyeli a Hegyet a mászásra készülve."

Villámcsapásként hasított belé egy gondolat. Bár késő éjszaka volt, felugrott és lerohant a tóhoz. A telihold fényénél életében először vizsgálta meg az arcát. Nem volt rajta folt. Mintha reflektorok gyúltak volna fel az éjszakában. Most már mindent tudott. Felismerte a két fajt, a békákat és a varangyokat, és tudta, hiába küzdött annyi időn át. A "foltos békák" ahogy ő nevezte őket, soha nem tudták volna megszeretni a tiszta vizet, a halakat és a napfényt. Mint ahogy ő se tudott volna soha hozzászokni a mocsárhoz. Aznap egész éjjel fent volt és gondolkozott, de nem jutott sehova. Másnap a szokásosnál sokkal később sétált csak le a tóhoz, és nem esett neki rögtön a munkának. Inkább felmászott egy kiugró sziklára, és nézte békatársait. Sürögtek-forogtak, biztatták egymást, időnként megálltak egy pillanatra, hogy pihenésképpen vessenek egy pillantást a tiszta vízfelületre. A Vizes Béka aznap nem szállt be a munkába, csak nézte őket, igyekezett odaképzelné magát is. De nem ment. Időnként noszogatta magát, hogy lemenjen, de nem tudta rávenni a lelkét a további értelmetlen munkára. Inkább arrébb sétált és ittléte óta először elkezdte alaposabban is tanulmányozni foltos társait. Vidáman játszottak, bújócskázta, birkóztak a nádasban, sárral dobálóztak és különböző versenyeket rendeztek a mocsárban. Jól szórakoztak, csakúgy, mint barátai a Sima Felszínű Tóban. Jól, csak máshogy.

A kötelességtudat másnap ismét leszólította a torkolathoz. Megpróbált dolgozni, de nemigen sikerült. Arra gondolt, hogy ha esetleg sikerül is lebontani a torkolatot elzáró hordalékot, a feltisztuló víz tönkretelheti foltos társai szórakozását. Hetekig őrlődött így. A többi béka nemigen vett észre a változást, mivel a munkáját változatlanul elvégezte és továbbra sem szólt bele az ő dolgukba.

Aztán meghozta döntését. A Hang még nem engedélyezte a Hegy mászásának megkezdését, de azt nem tilthatta meg, hogy elhagyja a tavat. Egy este aztán csendesesen, észrevétlenül tűnt el az erdő sűrűjében. Nem tudta, hova megy és azt se, visszatér-e egyáltalán. Szeretett volna, mert a Hegyről szóló álmait nem adta fel, de időre volt szüksége ahhoz, hogy megtanuljon békaként boldogan élni a varangyok között.

zsiráf

A 2003- as évben szigorló hallgatók tablója

Gratulálunk frissen végzett kollégáinknak!

Kedves Mindenki!

Tudom, hogy sok a dolgod, tanulnod kell, edzésre menni, csocsózni, futni, pasizni, csajozni, enni, mozizni, stb. De ezt olvasd el kérlek, és üres idődben (erre nem adok tippeket), gondolkodj el kérlek a dolgon! Adva van ez a kari újság. Ez a kiVETítés nevezetű, amit néha kézhez kapsz. Szabályosan a kezvedbe van nyomva, tessék, szívesen adjuk, olvasd, gyakoroljon Rád hatást, legyen véleményed, tetsszen, ne tetsszen, vagy AKÁRMI! Talán észrevetted, hogy ez az újság rendszerint félévente kétszer jelenik meg, és most ebben a félévben ezt az egyet kaptad kézhez, és ha esetleg vizsgaidőszak előtt nem sűrűn jársz be előadásra, akkor már csak a vizsgaidőszakban kapod meg. Feltűnt? És érdekel egyáltalán? Mert mi itt néhányan,

akik szöszölünk ezzel az újsággal, nagyon úgy találjuk, hogy nem. Legalábbis az Átlagot nem. És az a gond, hogy egyre kevesebben szöszölünk vele, és az egyre növekvő passzivitás miatt egyre kevesebb lelkesedéssel tesszük ezt. De ezen szeretnénk változtatni, és szeretnénk a következő generációt kinevelni, mert egyszer mi is itthagyjuk ezt az egyetemet, és szeretnénk, ha ez nem jelentené egyben a kiVETítés halálát is. Tudom, hogy ezt Senki se szeretné... Jelentkezz kérlek! Bármilyen segítségnek örülünk, de nagyon szeretnénk új főszerkesztő-, és tördelőjelöltet. Mert kell egy kari újság...

Márkus Bálint

EXPAT VETS

The Official Magazine of Student Vets
2003. September-December
Year 3, Number 3

Free!

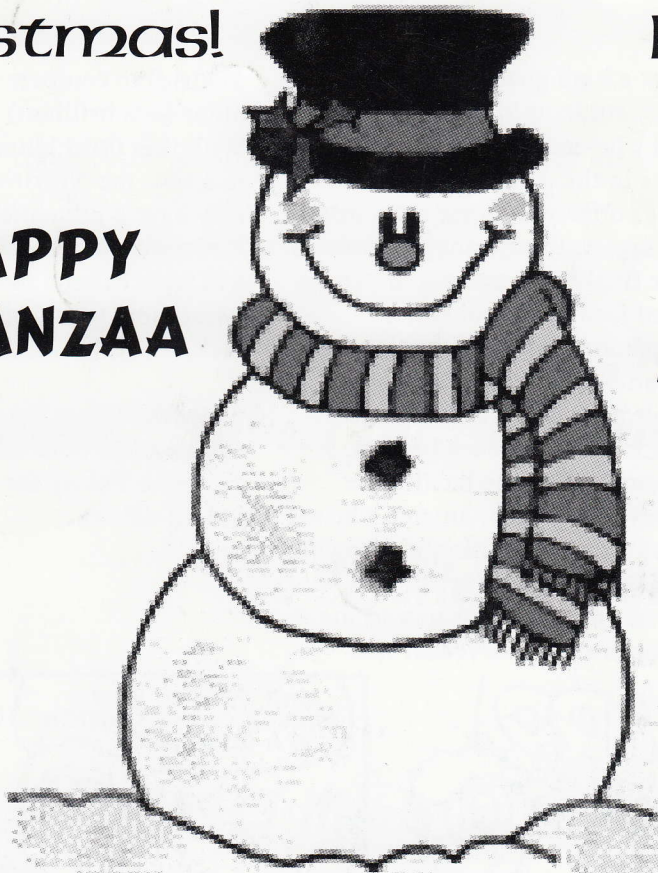
Free!

*merry
christmas!*

*happy
hanukkah!*

**HAPPY
HWANZAA**

**EID
MUBARAK!**

Good Luck And Study Hard!

EXPAT VET

C O N T E N T S	<i>Dateline</i>	2.
	Staph Reports	
	<i>News Bulletin: Placebo</i>	4.
	Ghrelin: Hunger Hormone?	5.
	Halloween	6.
	Self-Medication and Beer	7.
	Freshman's Map	8.
	Faculty History	9.

THE SZENT ISTVÁN VETERINARY UNIVERSITY'S STUDENT MAGAZINE

e-mail: kivetites@freemail.hu

Responsible Publisher: Gabor Nemes, SZIE ÁOTK HÖK Pres.

Editor in Chief: Mark Hedberg

Editor Emeritus: Laszlo Zoltan Rev

Cover Art: Clipart

Photos: El Guapo

Printing House: mondAt Nyomdaipari és Szolgáltató Kft.

PUBLISHED BY IAMS

Dateline: Third Time The Charm in Nutrition

The IAMS Eukanuba "Best of Nutrition" has once again taken place - and once again, a Hungarian student has taken the lead and brought home the trophy to Budapest. Balázs Tóth (who sounds just like last year's winner, but he isn't!) travelled with Professor Sándor Fekete to Madrid, and beat more than 20 vet students to bring home the "Best of Nutrition" prize.

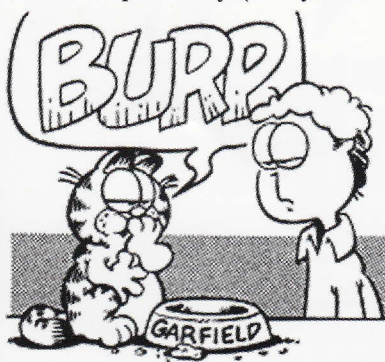
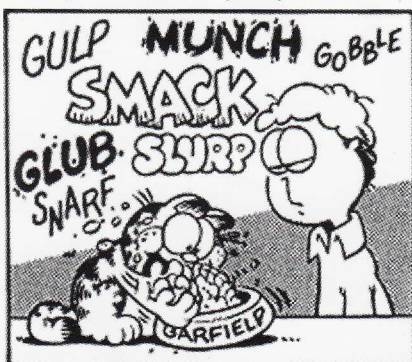
A few words to the new students who haven't heard about this competition: IAMS Eukanuba (makers of pet food, supporters of animal nutrition, and sponsor of the magazine you're holding in your hand)

has set a high goal: to find those veterinary students all around the world who accomplish outstanding results in the Animal Nutrition courses offered by their alma mater. In Hungary, this means a top result in the final exam and two nutrition-related facultative courses: Companion Animal Nutrition and Human Nutrition. This is the basis for selecting Hungary's representative. (So far, it's always been a Hungarian...but the facultative courses are open for anyone who's taken Animal Nutrition!) Following this, IAMS invites the brilliant student and his professor to a scenic European city (this year it was

Madrid) to compete with all the other (less brilliant) contestants. With this third Hungarian victory in a row, the Nutrition Trophy will now have a permanent home in Budapest. Starting next year, IAMS will have to get a new gold cup to award next year's winner. With any luck, it will be another Hungarian...

We at the Expat Vet would like to congratulate both Balázs and Professor Fekete for their unsurpassed efforts.

Mark Hedberg

Help

do you want to publish a magazine?

"I DO"

If that's your answer, great!
The Expat Vet is looking for you!

The Truth is, time does indeed fly. December 2003 marks the halfway point for some of us. And regrettably, though it's been fun, it's time to begin handing over power. The Expat Vet student magazine now has positions open for the following:

Reporters Editors Artists Writers Thinkers Doers

No Experience Required

CONTACT Mark @ 06 30 / 408 1695

This publication was made possible with IAMS Europe's generous support

FDA Approves Placebo Treatment

WASHINGTON, DC- 9/17/03 - After more than four decades of testing in tandem with other drugs, placebo gained approval for prescription use from the Food and Drug Administration Monday. "For years, scientists have been aware of the effectiveness of placebo in treating a surprisingly wide range of conditions," said Dr. Jonathan Bergen of the FDA's Center for Drug Evaluation and Research. "It was time to provide doctors with this often highly effective option."

In its most common form, placebo is a white, crystalline substance of a sandy consistency, obtained from the evaporated juice of the *Saccharum officinarum* plant. The FDA has approved placebo in doses ranging from 1 to 40,000 milligrams. The long-awaited approval will allow pharmaceutical companies to market placebo in pill and liquid form. Eleven major drug companies have developed placebo tablets, the first of which, AstraZeneca's Sucrosa, hits shelves Sept. 24.

"We couldn't be more thrilled to finally get this wonder drug out of the labs and into consumers' medicine cabinets," said Tami Erickson, a spokeswoman for AstraZeneca. "Studies show placebo to be effective in the treatment of many ailments and disorders, ranging from lower-back pain to erectile dysfunction to nausea."

Pain-sufferers like Margerite Kohler, who participated in a Sucrosa study in March, welcomed the FDA's approval.

"For years, I battled with strange headaches that surfaced during times of stress," Kohler said. "Doctors repeatedly turned me away empty-handed, or suggested that I try an over-the-counter pain reliever as if that would be strong enough. Finally, I heard about Sucrosa. They said, 'This will work,' and it worked. The headaches are gone."

Researchers diagnosed Kohler with

Random Occasional Nonspecific Pain and Discomfort Disorder (RONPDD), a minor but surprisingly pervasive medical condition that strikes otherwise healthy adults.

RONPDD is only one of many disorders for which placebo has proven effective, Bergen said.

"Placebo has been successful in the treatment of everything from lower-back pain to erectile dysfunction to nausea,"

Bergen said. "That's the beauty, and the mystery, of placebo.

It's all-purpose. Think of it like aspirin, but without any of the analgesic properties."

The FDA is expected to approve the drug for a wide range of mood disorders later this year.

According to Bergen, initial research has shown placebo to be effective in the treatment of bipolar disorder, depression, dysthymia, panic disorder, post traumatic stress disorder, seasonal affective disorder, and stress.

As industry analysts predict the drug's sales will top \$25 billion in the first year, the approval of placebo is expected to unleash one of the pharmaceutical industry's biggest marketing battles to date.

GlaxoSmithKline expects to have two versions of placebo on the shelves in late December. One, a 40-milligram pill called Appeasor, will be marketed to patients 55 and over, while the other, Inertra, designed for middle-aged women, is a liquid that comes in a 355-milliliter can, and is cola-flavored. Eli

Lilly plans a \$3 million marketing campaign for its 400-milligram tablet, Pacifex.

"All placebos are not the same," Eli Lilly spokesman Giles French said. "Pacifex is the only placebo that's green and shaped like a triangle. Pacifex: A doctor gave it to you."

Despite such ringing endorsements, some members of the medical community have spoken out against placebo's approval, saying that the drug's wide range of side effects is a cause for concern.

"Yes, placebo has benefits, but studies link it to a hundred different side effects, from lower-back pain to erectile dysfunction to nausea," drug researcher Patrick Wheeler said. "Placebo wreaked havoc all over the body, with no rhyme or reason. Basically, whichever side effects were included on the questionnaire, we found in research subjects." Added Wheeler: "We must not introduce placebo to the public until we pinpoint exactly how and why it works. The drug never should have advanced beyond the stage of animal testing, which, for some reason, was totally ineffective in determining its effectiveness." In spite of the confusing data, drug makers say placebo is safe.

"The only side effect consistent in all test subjects was a negligible one-an almost imperceptible elevation in blood-glucose levels," French said. "It's unfair to the American people to withhold a drug so many of them desperately think they need."

From The Internet. This is not real.

Ghrelin: The Hunger Hormone

Ghrelin was discovered as the peptide hormone that potently stimulates release of growth hormone from the anterior pituitary. It was subsequently determined that ghrelin, along with several other hormones, has significant effects on appetite and energy balance. The predominant source of ghrelin is epithelial cells in the stomach.

Ghrelin is synthesized as a preprohormone, then proteolytically processed to yield a 28-amino acid peptide. An interesting and unique modification is imposed on the hormone during synthesis in the form of an n-octanoic acid bound to one of its amino acids; this modification is necessary for biologic activity.

Synthesis of ghrelin occurs predominantly in epithelial cells lining the fundus of the stomach, with smaller amounts produced in the placenta, kidney, pituitary and hypothalamus.

The ghrelin receptor was known well before ghrelin was discovered. Cells within the anterior pituitary bear a receptor that, when activated, potently stimulates secretion of growth hormone - that receptor was named the growth hormone secretagogue receptor (GHS-R). The natural ligand for the GHS-R was announced in 1999 as ghrelin, and ghrelin was named for its ability to provoke growth hormone secretion (the suffix ghre means "grow").

Ghrelin receptors are present on the cells in the pituitary that secrete growth hormone, and also have been identified in the hypothalamus, heart and adipose tissue.

Regulation of energy balance: In both rodents and humans, ghrelin functions to increase hunger though its action on hypothalamic feeding centers. This makes sense relative to increasing plasma ghrelin concentrations observed during fasting (see below). Additionally, humans injected with

ghrelin reported sensations of intense hunger. Ghrelin also appears to suppress fat utilization in adipose tissue, which is somewhat paradoxical considering that growth hormone has the opposite effect. Overall, ghrelin seems to be one of several hormonal signals that communicates the state of energy balance in the body to the brain.

Other effects of ghrelin include stimulating gastric emptying and having a variety of positive effects on cardiovascular function (e.g. increased cardiac output). It is not totally clear whether the cardiovascular effects are a direct effect of ghrelin or represent an indirect effect of ghrelin's ability to stimulate growth hormone secretion.

Blood concentrations of ghrelin are lowest shortly after consumption of a meal, then rise during the fast just prior to the next meal.

Yale Researchers Find New Target in the Brain to Regulate Appetite and Food Intake

New Haven, Conn. -- Ghrelin, a peptide originally found to be produced by the stomach and which induces growth hormone release, appetite and food intake, is also expressed in the hypothalamic appetite center of the brain, according to a Yale researcher.

"Ghrelin-producing cells are distributed in the hypothalamus in a manner that they are in a perfect position to coordinate the activity of the different hypothalamic sub-nuclei already known to regulate daily energy balance," said Tamas Horvath, senior author of the article in the current issue of the journal *Neuron* and associate professor of neurobiology and of obstetrics and gynecology at Yale School of Medicine.

In collaboration with other researchers, Horvath and his team also

found that this central ghrelin system triggers appropriate electrophysiological responses of other key hypothalamic peptidergic systems. It had already been proposed that ghrelin was a key peripheral signal informing the brain appetite center about negative energy balance. The mapping of this circuit in the current study offers a new target to regulate appetite and food intake from within the brain, Horvath said. He also said that the position of this novel set of cells raises the possibility that hypothalamic ghrelin neurons convey messages to the appetite center from sources other than the periphery.

"We believe that these neurons are conveying information regarding circadian rhythm and sensory cues as well," Horvath said. "You could watch a movie, see food and become hungry, or be in the kitchen and smell something and become hungry, even if your stomach is full. These brain ghrelin neurons may be those that enable these brain processes to dominate over the actual need for energy intake."

He said one hypothesis is that the basic system that carefully regulates food intake and energy expenditure to maintain a constant body weight and fat stores may be suppressed by events such as stress or pregnancy, allowing the neuronal system in the hypothalamus that signals olfactory and visual food cues to dominate.

"We are now working to find out how ghrelin from the stomach and brain work together or independently to regulate appetite or food intake and other brain mechanisms," Horvath said.

The above information is from Reuters and a press release from Yale University.

Dr. Horvath is currently at the Veterinary Faculty on an academic scholarship.

Mark Hedberg

History and Customs of Halloween

Halloween is an annual celebration, but just what is it actually a celebration of? And how did this peculiar custom originate? Is it, as some claim, a kind of demon worship? Or is it just a harmless vestige of some ancient pagan ritual?

The word itself, "Halloween," actually has its origins in the Catholic Church. It comes from a contracted corruption of All Hallows Eve. November 1, "All Hallows Day" (or "All Saints Day"), is a Catholic day of observance in honor of saints. But, in the 5th century BC, in Celtic Ireland, summer officially ended on October 31. The holiday was called Samhain (sow-en), the Celtic New year.

One story says that, on that day, the disembodied spirits of all those who had died throughout the preceding year would come back in search of living bodies to possess for the next year. It was believed to be their only hope for the afterlife. The Celts believed all laws of space and time were suspended during this time, allowing the spirit world to intermingle with the living.

Naturally, the still-living did not want to be possessed. So on the night of October 31, villagers would extinguish the fires in their homes, to make them cold and undesirable. They would then dress up in all manner of ghoulish costumes and noisily paraded around the neighborhood, being as destructive as possible in order to frighten away spirits looking for bodies to possess.

Probably a better explanation of why the Celts extinguished their fires was not to discourage spirit possession, but so that all the Celtic tribes could relight their fires from a common source, the Druidic fire that was kept burning in the Middle of Ireland, at Usinach.

Some accounts tell of how the Celts would burn someone at the stake who was thought to have already been possessed, as sort of a lesson to the spirits. Other accounts of Celtic history debunk these stories as myth.

The Romans adopted the Celtic practices as their own. But in the first century AD, Samhain was assimilated into celebrations of some of the other Roman traditions that took place in October, such as their day to honor Pomona, the Roman goddess of fruit and trees. The symbol of Pomona is the apple, which might explain the origin of our modern tradition of bobbing for apples on Halloween.

The thrust of the practices also changed over time to become more ritualized. As belief in spirit possession waned, the practice of dressing up like hobgoblins, ghosts, and witches took on a more ceremonial role.

The custom of Halloween was brought to America in the 1840's by Irish immigrants fleeing their country's potato famine. At that time, the favorite pranks in New England included tipping over out-houses and unhinging fence gates.

The custom of trick-or-treating is thought to have originated not with the Irish Celts, but with a ninth-century European custom called souling. On November 2, All Souls Day, early Christians would walk from village to village begging for "soul cakes," made out of square pieces of bread with currants. The more soul cakes the beggars would receive, the more prayers they would promise to say on behalf of the dead relatives of the donors. At the time, it was believed that the dead remained in limbo for a time after death, and that prayer, even by strangers, could expedite a soul's

passage to heaven.

The Jack-o-lantern custom probably comes from Irish folklore. As the tale is told, a man named Jack, who was notorious as a drunkard and trickster, tricked Satan into climbing a tree. Jack then carved an image of a cross in the tree's trunk, trapping the devil up the tree. Jack made a deal with the devil that, if he would never tempt him again, he would promise to let him down the tree.

According to the folk tale, after Jack died, he was denied entrance to Heaven because of his evil ways, but he was also denied access to Hell because he had tricked the devil. Instead, the devil gave him a single ember to light his way through the frigid darkness. The ember was placed inside a hollowed-out turnip to keep it glowing longer.

The Irish used turnips as their "Jack's lanterns" originally. But when the immigrants came to America, they found that pumpkins were far more plentiful than turnips. So the Jack-O-Lantern in America was a hollowed-out pumpkin, lit with an ember.

So, although some cults may have adopted Halloween as their favorite "holiday," the day itself did not grow out of evil practices. It grew out of the rituals of Celts celebrating a new year, and out of Medieval prayer rituals of Europeans. And today, even many churches have Halloween parties or pumpkin carving events for the kids. After all, the day itself is only as evil as one cares to make it.

From Wilstar.com

Patient, Soothe Thyself

MONDAY, Oct. 13

(HealthDayNews) -- There's a new device that lets patients administer their own pain medication without the need for needles or intravenous catheters

The device, called a patient-controlled transdermal system (PCTS), delivers pain medication through the skin using a low-level electric current. It's currently being assessed by the U.S. Food and Drug Administration Along with eliminating the discomfort of needles or catheters, the PCTS may also increase patient safety by reducing

drug mix-ups and other potential problems, according to a prepared statement by Dr. Eugene R. Viscusi, the director of the Acute Pain Management Service at Thomas Jefferson University. He presented his findings Monday at the American Society of Anesthesiologists' annual meeting in San Francisco.

"This technology could also eliminate the need for cumbersome pain pumps mounted to an I.V. pole with the accompanying tubes and wires and could provide more continuous, complete pain relief," Viscusi says.

The PCTS is about the size of a credit card but slightly thicker. It's worn on the upper arm or chest. The device dispenses pain medication over a 10-minute span when it's activated by the patient by double-clicking on a button.

When the PCTS is inactivated, the drug is safely stored inside the device and can't penetrate the skin.

From Yahoo Health

The Secret of Beer

Well ya see, Norm, it's like this... A herd of buffalo can only move as fast as the slowest buffalo. And when the herd is hunted, it is them slowest and weakest ones at the back that are killed first. This natural selection is good for the herd as a whole, because the gener-

al speed and health of the whole group keeps improving by the regular killing of the weakest members. In much the same way, the human brain can only operate as fast as the slowest brain cells. Excessive intake of alcohol, as we know, kills brain cells. But naturally, it attacks the

slowest and weakest brain cells first. In this way, regular consumption of beer eliminates the weaker brain cells, making the brain a faster and more efficient machine. That's why you always feel smarter after a few beers."

Beer Quotes From (Mostly) Famous People

"Sometimes when I reflect back on all the beer I drink I feel ashamed. Then I look into the glass and think about the workers in the brewery and all of their hopes and dreams. If I didn't drink this beer, they might be out of work and their dreams would be shattered. Then I say to myself, "It is better that I drink this beer and let their dreams come true than be selfish and worry about my liver."

--Jack Handy

"I feel sorry for people who don't drink. When they wake up in the morning, that's as good as they're going to feel all day. "

--Frank Sinatra

"An intelligent man is sometimes forced to be drunk to spend time

with his fools." --Ernest Hemingway

When I read about the evils of drinking, I gave up reading."

--Henry Youngman

"24 hours in a day, 24 beers in a case. Coincidence? I think not."

--Stephen Wright

"When we drink, we get drunk. When we get drunk, we fall asleep. When we fall asleep, we commit no sin. When we commit no sin, we go to heaven. Sooooo, let's all get drunk and go to heaven!"

--Brian O'Rourke

Beer is proof that God loves us and wants us to be happy." --Benjamin Franklin

Without question, the greatest invention in the history of mankind is beer. Oh, I grant you that the wheel was also a fine invention, but the wheel does not go nearly as well with pizza." --Dave Barry

A Freshman's Map

Alma Mater; or the "Nourishing Mother". Students over the centuries have used this term to mean the Institute they graduated from. And it's a fitting name - for there is no better food for a growing mind than College learning.

You will be getting your nourishment mostly from lecture halls and practice rooms, located in a series of buildings labeled A through S. The fact that 9 buildings have 18 letters is not important. Trust us.

The main entrance to the College is from **Istvan street**. (There is an entrance from Bethlen Gabor street, but this is only open during ceremonial occasions.) Immediately in front of you is a large bronze bull. Behind the bull is **Building A**. This is where you will find the **Departments of Internal Medicine, Parasitology and Zoology**. The entrance to this building is on the left side of the building, facing the **Park**. Going inside you will find an anteroom. In front of you are some stairs. After going up the stairs, you will find the Internal Medicine Department and the Animal Husbandry Lecture Room on your left. To your right are the Zoology and Parasitology Departments.

Back at the bronze bull: When you are facing him, **building C** is on your left. This is where you will find the **Chemistry Lecture Hall** (First door), the **Chemistry Practical Room** (second door) and the **Physiology Lecture Hall** (third door, past the green glass thing.) Going in the second door you can also find the Chemistry Department offices to your left, and Physiology Department offices to your right.

Standing in front of the Chemistry building (facing the park), you can see another building facing Building A. This is **Building D**. On the side of the building facing the street (Rottenbiller utca) is a door. This door is the gateway to the **library**, your home away from home for the next 5 years. (The library will be covered in a separate article.)

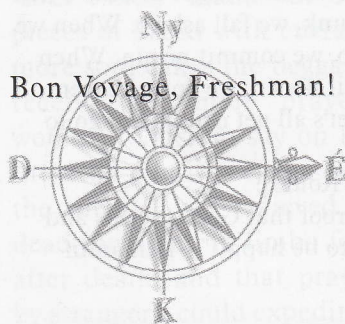
On the park-facing side of Building D is a door that has „Klub“ written next to it. It's the door with the iron bars.

Can't miss it. This is the **Equus Club**, home to all that is fun at the College of Veterinary Medicine. There is a small teahouse run here on Mondays, Tuesdays, and Wednesdays. Thursday is the world-famous Equus party. Again, more about this separately.

Continue walking past the D building, away from the Chemistry building (building C.) Ahead of you is **Building E**, a place you will be spending a great deal of your time, since this is where the **Anatomy, Histology, Pathology Departments** are located. The entrance to the lecture halls are located in the back. Anatomy and Histology is on the left, Pathology is on the right. (Actually, it's the same lecture hall, with 2 entrances, but we're hoping you don't notice this.) For anatomy practical lessons you go in the front door on the LEFT SIDE of the building. The E building has 2 annexes in the front. One is labeled „Kórbonctani Gyakorlóterem“ and is the Pathology practical room. The other annex is to the right, and is labeled „Men“ and „Women“. These are the bathrooms. (They are not the only bathrooms on the campus. They are, however, the only bathrooms that are always unlocked. Forget this and you could be in a lot of trouble.) The big door to its right is the unloading ramp...where the „friends“ you have to dissect arrive.

To the right of Building E are **Buildings S and B**: the **Pharmacology and Toxicology Department**. Blocking the view of anything is **Building P**: the **B. East side: Surgery. West side: Internal Medicine.**

Since you have an excellent

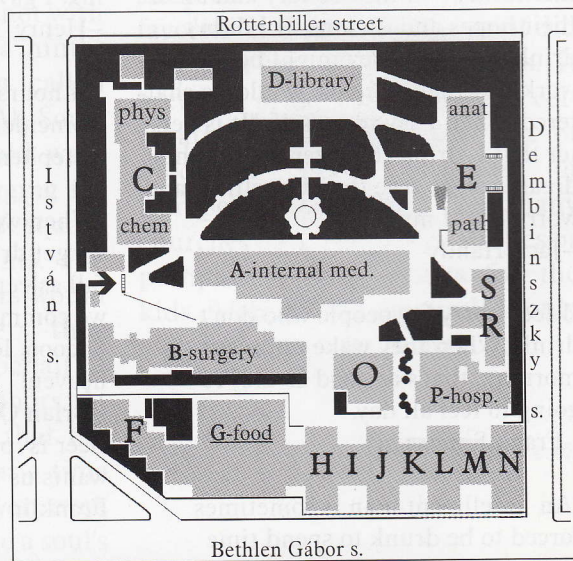

sense of direction, Building A is somewhere to your right, right? Walking back towards the bull (Building P is behind you!) and you'll see doors on the side of building A. These lead to stables and the diagnostic laboratory. To your left are 2 buildings. One is the **Building O**, the **Internal Medicine Lecture Hall**. This building houses the **Animal Husbandry, Internal Medicine, and Microbiology labs**, and the **Pharmacy** (opening on the other side of the building.) The other one is **Building B**, which is home to the **Surgery Lecture Hall** and the Internal Medicine Emergency Room.

Go stand between buildings B and O. Put Building A behind you. **Building H** is now in front of you - home to the **administrative offices** of the Faculty and (more importantly) the **snack shop**. To the right is **Building G**, with the cafeteria and the **Physical Education Department**. To your right, in order, are **Buildings I-N**. N has the **Foreign Language Department** and the **Student Gov't offices**.

Finally: the **Zoological Institute** is located at **Rottenbiller street 50**. Behind this building is the print shop where you can buy your required laboratory manuals. Inside the building (upstairs) is the **Botany Department**. You'll get to know this place very well in semester 2.

Mark Hedberg

A Faculty History

Hungarian veterinary training was founded thanks to Austrian Emperor Joseph II's decree of 12 December 1786. Based on this decree, on 12 February 1787, the Animal Healing Department was founded at the Pest (Budapest) Medical College. The first director of this department was **Sandor Tolnay**, who held this position until his death in 1818. In the beginning he held lectures in Disease Control for the medical students. Later "farm animal doctor" courses were held for farmers and landowners. It was not until 1850 that the Department became an independent institution. At this time the Department assumed the name of "Pest Imperial Animal Healing Institution", with **Vilmos Zlamal** as the first director. This was also when the Anatomy Department came into being, with **Alajos Szabó** as the first head. He assumed the directorship of the Institution in 1853. In 1860 the Institute changed its name to the "Pest Hungarian Royal Animal Healing Institute", and the length of training increased from one year to two.

This time was a period of real progress. The respective departments came into being during this time: 1870 saw the start of the Surgical Department, 1872 brought us the Physiology and Cytology Department, in 1873 the Animal Husbandry Department began teaching. 1874 marked the birth of the Pathology Department.

1875 saw a number of changes: the name of the Institute changed to the "Hungarian Royal Veteriarian Teaching Institute"; the length of training grew to 3 years. **Bela Tormay** took up the directoral responsibilities, and the Chemistry department became an independent entity under **Leo Liebermann**. 1875 was also when serious research efforts began at the Institute.

In 1881 construction of a new campus was completed based on **Imre Steindl's** plans. The various departments occupied the new buildings in that same

year. There have been no major changes in location, save that the campus is now located in inner Budapest. (When the campus was completed, it was located on the outskirts of the city.)

In 1890 course length increased to 4 years, thanks mainly to **Ference Hütyra's** work. The Institute's name changed to "Hungarian Royal Veterinary Academy", and the requirements for acceptance were toughened. These reforms dramatically increased the level of education at the Academy. Less than 9 years later the Academy was declared a College with **Ference Hütyra** as the first Rector. In 1906 the school received the right of „promotio“ - the ability to grant a doctor's degree. The following years can be considered this Institution's Golden Age. Internationally known researchers worked here - **Aladar Aujeszky**, **Istvan Bugarszky**, **Ferenc Hütyra**, **Gyula Magyary-Kossa**, **Jozsef Marek**, **Agoston Zimmermann**, and others too numerous to list. All the buildings were expanded; the library was renovated, and new departments were founded. The Academy became a "University-level college" in 1919; and from 1926 the rector was a member of the Upper House (the Hungarian legislature).

The golden age ended in 1934, when the College was merged into the **Jozsef Nador Technical and Economical University** as the **Veterinary Division** of the Agricultural Faculty. This had serious consequences. Many Faculties lost there independence. There were far-reaching protests; and several professors left the University at this time. The 1940's were not kind to the University. During the Second World War many buildings were damaged. After the war **Agoston Zimmerman** was one of many who were forced to leave the Faculty.

In the 1950' the first dormitory was founded during this time; international exchange programs came into being, and the course length grew to 10 semesters. In 1952 the institute

regained its independence as the "Higher College of Veterinary Science", and increasing numbers of students were accepted into the classes. 1956 saw the return of the right of „promotio“.

1956 also saw the events of the Hungarian Revolution take place in October of that year. The resulting political purges forced many people to leave the College, among them **Gyula Komar** and then-director **Laszlo Urbanyi**. In 1962 the University was finally given the title it had merited for so long, that of the "University of Veterinary Medicine."

The next 30 years saw a wide variety of changes. In 1973 the **Jozsef Marek Dormitory** was handed over to the University. In 1974 new administrative buildings were completed on the campus's eastern side. In 1976 the **Aula**, the gymnasium, and the cafeteria were finished and opened for service.

1989 saw the beginning of foreign language instruction (English and German), and in 1994 a Zoology degree program was begun. The University received new lands and buildings. Thanks to these and other developments, Hungarian veterinary training has maintained a high standard, and is internationally accepted.

On January 1, 2000, the University of Veterinary Medicine once again lost its independence - it was merged with the **Horticultural and Food Industry University**, the **Jaszbereny Teacher Training College** and the **Miklos Ybl Technical College** to form the **Saint Stephen University**.

In June of 2001 the **Large Animal Clinic** moved to **Ullo**, paving the way for more expansion and renovation at the Veterinary College.

Mark Hedberg